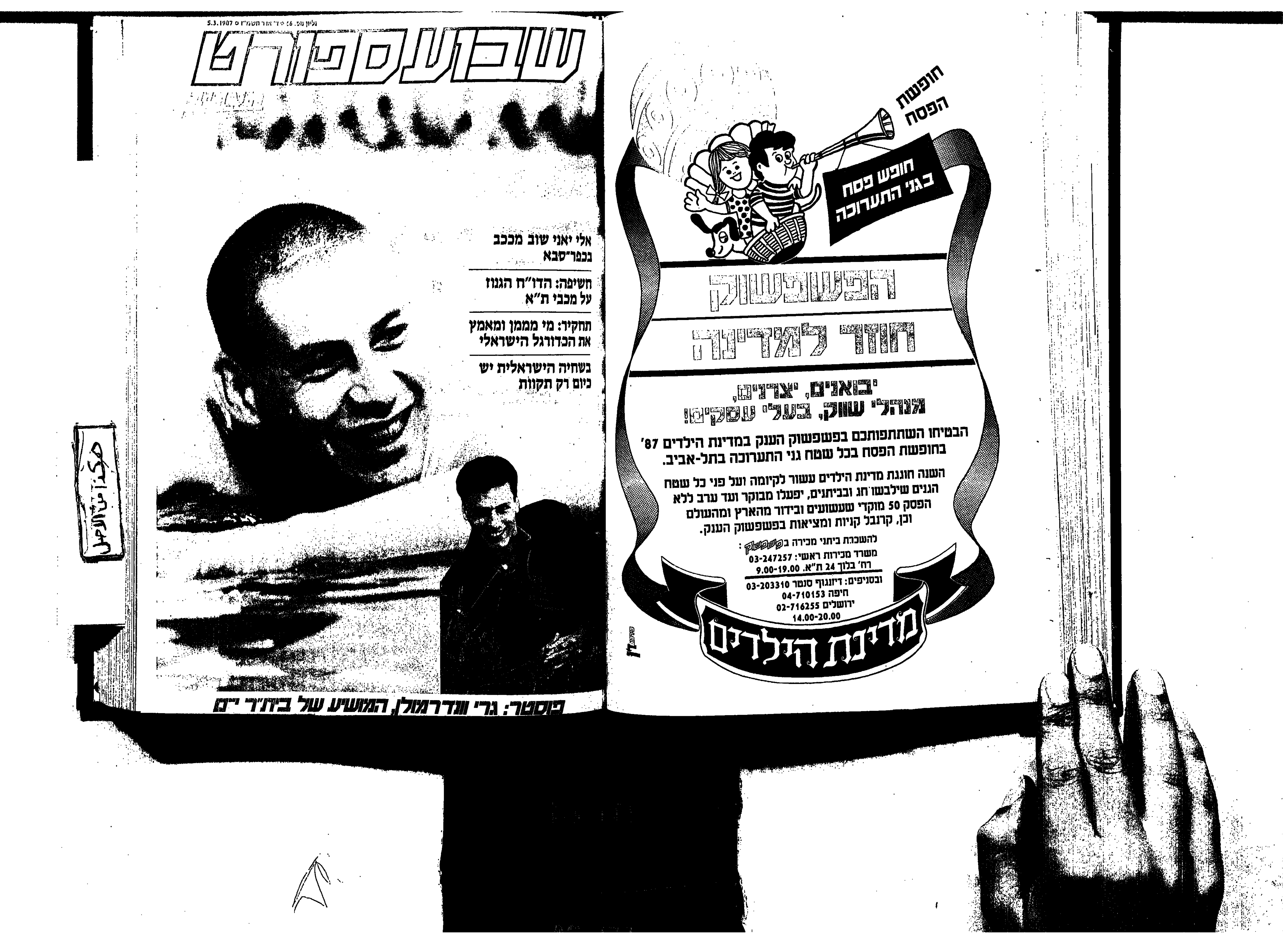
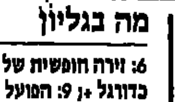

גליון מס. 56 ◦ ד' אדר תשמ"ז ◦ 5.3.1987
שבועספורט
אלי יאני שוב מככב
בכפר־סבא
חשיפה: הדו"ח הגנוז
על מכבי ת"א
תחקיר: מי מממן ומאמץ
את הכדורגל הישראלי
בשחיה הישראלית יש
כיום רק תקוות
פוסטר: גרי וודרמולן, המושיע של בית"ר י-ם
חופשת
הפסח
חופש פסח
בגני התערוכה
הפשפשוק
חוזר למדינה
יבואנים, יצרנים,
מנהלי שוק, בעלי עסקים!
הבטיחו השתתפותכם בפשפשוק הענק במדינת הילדים 87'
בחופשת הפסח בכל שטח גני התערוכה בתל-אביב.
השנה חוגגת מדינת הילדים עשור לקיומה ועל פני כל שטח
הגנים שילבשו חג ובביתנים, יפעלו מבוקר ועד ערב ללא
הפסק 50 מוקדי שעשועים ובידור מהארץ ומהעולם
וכן, קרנבל קניות ומציאות בפשפשוק הענק.
להשכרת ביתני מכירה בפשפשוק:
משרד מכירות ראשי: 03-247257
רח' בלוך 24 ת"א. 9.00-19.00
ובסניפים: דיזנגוף סנטר 03-203310
חיפה 04-710153
ירושלים 02-716255
14.00-20.00
מדינת הילדים

שבועספורט

מודעות: גילה שניידר, חיליק עמיר טל': 439442(03)

עורך: אלכס דורון
עריכה: טובי פולק
עריכה גרפית: שפי דגן
צלם: עדי אבישי
עורך מדור הספורט:
אבי בטלהיים

בשער

ערן הירש, שחיין – תשמעו עליו הרבה השנה. מימין: אלי יאני שוב מככב בבס"ס. (צילומים: עדי אבישי)

מה בגליון

6: זירה חופשית של יום פריד; 7: מה היה/יהיה; 8: כדורגל +; 9: הפועל ת"א על הכוונת; 10-11: אלי יאני; 12-13: פוסטר: גרי וונרמולן; 14-15: שחיה מודל 87'; 16: כוכב נולד; 17: כדורסל +; 18: תחזיטוטו; 20: נב.א.; 21: יש עתיד; 22: חטיף.

רעש גדול – כסף קטן

בן כספית

הלילה שבין 14 ל־15 בספטמבר 1986, היה ארוך במיוחד עבור ראשי קבוצת הכדורסל של מכבי תל־אביב. ההחלטה אם להשאיר את לי ג'ונסון בקבוצה (זוכרים?) לא היתה קלה. אייוון ג'ויזף, שהובא על־מנת להחליף את לי, תידלק את מדורת ההתלבטות ביכולת הטובה שהציג במשחק אימון וכמבחן מיוחד, שעה קלה קודם לכן. ישיבת ההנהלה של מכבי ת"א נמשכה עמוק־עמוק אל תוך הלילה. היום שלמחרת היה האחרון לשיגור רשימת שחקני החיזוק לפיב"א.

המעניין שבאותו ערב היה בכך שלבד מן הצוות הרגיל של מכבי ת"א נכחו בדיון הסימפוזיוני גם דוד פדרמן (עלית) ואודי רקנאטי (דיסקונט, ויו"ר אגודת ידידי מכבי ת"א).

קשר משפחתי

מה לשני האחרונים, נציגי הגב הכלכלי הרחב של אלופת הכדורסל ולהחלטות מקצועיות?

שני הצדדים מגיבים על השאלה הזאת בזהירות: עו"ד שמעון מזרחי, אומר כי הקשר רב־השנים (15) בין מכבי לחברת „עלית" יצר בסיס רחב של ידידות ואהבת ספורט בין שני הגופים. ממש קשר משפחתי. על רקע זה, מה רע לקיים התייעצות ולהחליף ריעות?

פדרמן, נטע זר וחדש יחסית בעלית ובמכבי, משתלב ברצון באידיליה: „הקשר של עלית עם מכבי ת"א הוא אמנם פירסומי ביסודו, אולם ברבות השנים נוצרו יחסים מיוחדים בין המפרסם לקונה הפירסום. אנו רואים במכבי ת"א כדורסל את ארץ־ישראל היפה ומקיימים מערכת יחסים הדוקה, המושתתת על אמון ושיתוף־פעולה, עם השחקנים וההנהלה. אני אוכל צהריים עם שמעון ושמלוק וגם עם שחקנים (ברקוביץ וארואסטי). זה נכון שמתייעצים איתנו ושומעים דעתנו, ואני מקווה שלא רק בגלל הכסף. זו קירבה מיוחדת שהתפתחה במשך השנים".

החלטה כלכלית

בכל אופן: אין ספק כי ההחלטה על עתידו של לי ג'ונסון כללה גם שיקול כלכלי נכבד, במושגים של מכבי: אם ג'ונסון היה משוחרר ומוכיח לאחר מכן שמצבו הפיסי תקין – היה על מכבי לשלם לו את מלוא שכרו (120 אלף דולר בעונה), נוסף לשכר דומה שהיה דורש (ומקבל) אייוון ג'וזף.

לאור הדברים הללו מתקבלת נוכחותו של פדרמן-בהתייעצות זאת כמובנת מאליה, בהיותו ראש החברה. שתמיכתה השנתית במכבי ת"א כדורסל, מסתכמת בלמעלה מ־300 אלף דולר.

כל האמור לעיל איננו מעיד דבר וחצי דבר על

יתר המאמצים המסחריים הפועלים עתה בספורט הישראלי – לא מבחינת היקף התמיכה ולא מבחינת טיב היחסים. מכבי ת"א כדורסל, לבד מהשתייכותה לליגת כדורסל נפרדת, מהווה גם חריג בתחום זה.

סכום צנוע – רעש גדול

כל הכדורגל הישראלי, למשל, נתמך השנה בידי מאמציו בסכום כולל של כ־650 אלף דולר – פחות מפי שניים מהסכום, הרשמי, שמעמידה „עלית" לרשות אלופת ישראל בכדורסל. 650 אלף דולאר, אם תרצו זה גם סכום צנוע למדי, יחסית לרעש שקם מסביב. רבע מ־16 קבוצות הליגה הלאומית כלל לא מצאו לעצמן השנה מאמץ:

- הפועל באר־שבע, נטושת־אימוץ זו העונה השניה. ניהלה מו"מ עקר עם „פולגת", שהעדיפה לבסוף את הפועל ת"א.
- מכבי יבנה קיבלה 10 אלפים דולר על־חשבון מ„מובילי אשדוד", אך בהמשך העונה התפוצצה העיסקה.
- הפועל פ"ת ניהלה מו"מ עם „אשדר", קיבלה מיקדמה שולית – וגם עיסקה זו גוועה בדמי ימיה.

הפועל ת"א	פולגת	80,000
מכבי חיפה	וולבו	100,000
מכבי ת"א	אופנת ברוך	60,000
בית"ר ים	כתר פלסטיק	60,000
בני־יהודה	עלית	60,000
הפועל כפ"ס	שיכון עובדים	
מכבי פ"ת	דובק	80,000
הפועל ב"ש	---	
מכבי נתניה	ספולדינג	45,000
שמשון ת"א	שחפים	25,000
מכבי יבנה	---	
מכבי יפו	קולברט	25,000
הפועל פ"ת	---	
בית"ר נתניה	ספולדינג	13,000
בית"ר ת"א	תבל	30,000
הפועל לוד	---	

- המאמץ של הפועל לוד, לעומת זאת, קובע גם את ההרכב ומחלק הוראות טאקטיות לשחקנים. נכון, הכוונה לצבי רוזן. משנואשו בלוד למצוא מאמץ, זכו ראשי הקבוצה במחווה מצד מאמנם, שהוא יבואן בגדי הספורט „אומברו". רוזן תרם מערכות לבוש וציוד – עם סמל החברה, כמובן. וכך – לשחקניו יש תלבושות חדשות, וצבי רוזן מאמנם זוכה בפירסום חינם. כולם שמחים וטובי לב – חוץ מהגזבר, כמובן.

זמן שידור

הסחורה החמה ביותר בשוק האימוץ היא, ללא ספק, זמן שידור בטלוויזיה. ככל שיש לקבוצה סיכוי רב יותר לזכות בסיקור טלוויזיוני – כך גדל הגי[...] שאותו מוכן לשלם לה המאמץ. הקהל, המתק[...] והולך במשחקיה הביתיים, הוא גורם שולי, הי[...] בשישים מול דקת שידור בטלוויזיה – בפיר[...] כשמדובר בטלוויזיה הישראלית, שהיא בין[...] חד־ערוצית ואזי השידור שלה כולו הוא אל מול ע[...] האומה.

האיפול החלקי שהוטל העונה על ידי הכדורגל המקומי, אילץ את המאמצים (ספונסרים) השונים להסתפק בעיתונות הכתובה. זו מהווה א[...] היא מדיום פירסומי יעיל להמונים – אם כי בסדר פחותה. על רקע זה, אין פלא ש„מועדון הנוהג" בתחום האימוץ, כולל קבוצות כהפועל באר־שבע, הפועל לוד ומכבי יבנה. ירידתה של הפועל פ"ת לשוליים, תמוהה.

יחסים מיוחדים

יריבתה העירונית, מכבי, מספקת לנו התק[...] הפוכה. הסכום הנכבד בו זכתה הקבוצה העונה אינו פרופורציונלי למידת ההתעניינות התקשורתית ב[...] אך מקורו במערכת היחסים המיוחדת שבין משפחת גהל (בעלי חברת „דובק") לבין ראשי מכבי פ"ת.

בעונות קודמות היתה תמיכת „דובק" בקבוצה גדולה אף יותר ושימשה מקור עיקרי למימון הבאת לפ"ת של האחים עודד וגד מכנס וכן נסים ברדה. בהווה ולנוכח המשבר שעבר על „דובק" באחרונה, צומצמה התמיכה.

למרות קיומם של קשרי־אימוץ בעלי אופי רגשי, סנטימנטלי־משהו (אבי סילוסוף ובני יהודה בהווה, נסים בן־נון ומכבי יפו בעבר), הרי שבקשרים בין הקבוצות למאמציהן אין מקום לרגשנות יתרה. הספונסרים הם, בדרך־כלל, אנשי עסקים קשוחים, ממולחים, המודעים היטב לטיב הסחורה שאותה הם מבקשים לרכוש.

התפוצצות המו"מ בין קבוצה למאמץ, מצריכה בדרך כלל הגשת עזרה ראשונה לקבוצה דווקא. המאמץ, משופשף ומנוסה, מקפיד להישאר מחוץ לכוונת הריקושטים.

חוזים נפרדים

בנוסף לאימוץ הרגיל, נהנות מספר קבוצות כדורגל לאומיות גם מחוזים נפרדים להספקת ציוד ספורט.

★ „אדידס" מציידת, מכף רגל ועד ראש, את הפועל ת"א ומכבי חיפה.

★ „פומה" מציידת באופן דומה את בית"ר ירושלים ומכבי ת"א.

שווי הציוד המסופק לכל קבוצה מוערך בכ־15 אלף דולר.

סגנון חדש

ברוך גלבוע, שם חדש יחסית, הוא אחד המאמצים הססגוניים והנמרצים כיום בשוק. פעילותו הקרחתנית שנויה במחלוקת, אולם אין ספק כי האיש מחדיר, בהצלחה לא מבוטלת, סגנון חדש לענף האימוץ.

גלבוע יושב בנתניה, מחזיק במפעל לייצור בגדי ספורט ומייבא לישראל את מוצרי „ספולדינג".

בשנה שעברה הופתעו רבים מזינוקה של אליצור נתניה לצמרת הכדורסל הישראלי. לגלבוע לא לקח יותר מדי זמן לזהות את הפוטנציאל הפרסומי של הקבוצה – ולקפוץ על העגלה. הקשר העסקי בין הצדדים נקשר במחצית העונה וכך זכה גלבוע בחשיפה טלוויזיונית ותקשורתית גדושה, שהגיעה לשיאה במהלך משחקי הפליי־אוף. במה זכתה אליצור נתניה? – תאמינו או לא, לברוך גלבוע עלתה העיסקה הזאת כ־6,000 דולר במזומן (ובתשלומים), וסכום דומה בתלבושות וציוד. זה הכל.

תוחלת חייו של הרומן הזה היתה, אם כך, קצרה ביותר. ראשי אליצור נתניה התעשתו ודרשו מגלבוע, תמורת עונת אימוץ נוספת, סכום הנע סביב 50 אלף דולר. גלבוע מצידו, הציע להביא מארה"ב, על חשבונו, שחקן חיזוק זר בשווי של 150 אלף דולר. באליצור הסכימו, חיכו – אך כלום לא קרה. לבסוף נאלצו ראשי הקבוצה להביא בחופזה רכה שני שחקני חיזוק לבנים בעלי יכולת מאד פושרת.

מימין לשמאל: עלית – מאמצת גם את בני יהודה בכדורגל; כתר פלסטיק – מאחורי בית"ר ים; דובק – סייעה להביא את האחים מכנס לפ"ת; אופנת ברוך – ה„ספונסרית" של מכבי ת"א, כדורגל; ספולדינג – נציג החברה יושב בהנהלות נתניה; האד – מאמצת גם כדוריד וטנ"ש; חסם – תומכת בחולון; ושוב עלית – הקשר הממושך ביותר.

אימוץ חינם

גלבוע עצמו לא התבטל בינתיים – והחליט „לעלות כתה": ניהל מו"מ מהיר ומוצלח עם שתי קבוצות הכדורגל הנתנייתיות שבליגה הלאומית, מכבי ובית"ר. במקרה של בית"ר, היו חילוקי דעות מהותיים: הבית"רים דיברו על מאבק בצמרת; גלבוע לא נסחף בהתלהבותם. החוזה שנחתם לבסוף, מעניק לבית"ר נתניה מענקים שמנים, במקרה של אליפות או זכייה בדירוג גבוה בטבלה – אך ככל שהמקום יהיה נמוך יותר, כן יקטן גם סכום האימוץ.

המיקום הנוכחי של בית"ר נתניה (בקרקעית הליגה), מעניק לה מעט יותר מ־10 אלפים דולר. בהתחשב בכך שזה בערך הסכום שהרוויח גלבוע ממכירת שילוט הפירסום באיצטדיון טוברוק, מגרשה הביתי של בית"ר, הרי שהפירסום שהעניקה לו השנה בית"ר נתניה היה למעשה חינם אין כסף.

מכבי נתניה, שגלבוע יושב בהנהלתה, זכתה אמנם בסכום משמעותי הרבה יותר – כ־45 אלף דולר – אולם גם כאן הקטין גלבוע את הנזק שלו עד למינימום, על ידי מכירת שילוט באיצטדיונה הביתי. בסיכומו של דבר השיגה חברת „ספולדינג", פרסומת נאה בהשקעה שולית.

פירסום, זכיונות

ועם האוכל, בא כידוע התיאבון: ברוך גלבוע איננו מסתיר את שאיפתו להשתלט, בלעדית, על הליגה הלאומית כולה (!). יריבים כמו „עלית", „וולבו", „דובק", או „פולגת", לא זוכים להתייחסות רצינית מדי מצידו. הכל עניין של כסף. מיליון דולר יספיקו לצורך העניין ויביאו בעקבותיהם רווח נקי כפול. איך? – בעזרת משרד פרסום רציני, שיעסוק בשיווק זכיונות שבועיים למפרסמים שונים. מדי שבת יימכרו המשחקים השונים – תלבושות ושילוט במגרש – לכל המרבה במחיר, כשהזיכיון היקר ביותר יהיה, כמובן, עבור המשחק המרכזי, המסוקר בטלוויזיה.

במציאות, מסתפק בינתיים גלבוע במכבי ובית"ר נתניה (כדורגל), בהפועל ראשל"צ (כדוריד). לעוד כ־300 קבוצות ספורט שונות, בענפים מגוונים, מספק גלבוע תלבושות: בכדורסל (כל קבוצות מכבי מליגה א' ומטה), גולף, שחיה, טניס, נבחרות הנכים, נבחרות איל"ן, קבוצות נוער וילדים שונות ועוד.

הרווחים טבעו בגשם

אבל בכך אין די: גלבוע מגדיר עצמו כיזם וכמפיק של אירועי ספורט. השנה כבר עמד מאחורי ביקורה בישראל של אלופת צרפת, „פאריס סאן־ז'רמן", ותיכנן בהתלהבות ביקור דומה של ליברפול (שהוקפא, בינתיים).

אירועים כאלו מקדמים את הספורט ואמורים לקדם גם את היזם, בתשואה רווחית הגונה. במקרה של סאן־ז'רמן, טבעו הרווחים בגשם (ותחתם צצו הפסדים לא קטנים), אך גלבוע לא נבהל.

מדינת ישראל בכלל ונתניה בפרט, יכולות, בטיפול מתאים, להפוך לאבן שואבת לקבוצות אירופיות מהדרג הראשון: גלבוע מתכנן פסטיבל חורף קבוע, בנתניה, ומדבר על שמות כאברטון וריאל מאדריד. קסטת וידאו שהוא מתכנן, בשיתוף עם מרכז הגולף בקיסריה, תשווק חופשות חורף לאירופים הקפואים, שישמחו לשחק גולף בקיסריה ולהתאכסן במלונות שטופי שמש בנתניה.

תמיכה גם באירועים

אבל בינתיים, עד שתתחיל הנהירה ההמונית הזו, החיים צריכים להימשך. אליצור נתניה כדורסל, למשל, השיגה ברגע האחרון ממש מאמץ חלופי לעונה הנוכחית. גם הפעם מדובר ביבואן מוצרי ספורט המעורה היטב בספורט הישראלי: מתי בש, יבואן מוצרי „האד". בש משלם לנתנייתים, העונה, כ־60 אלף דולר. סכום מכובד לכל הדעות. הוא מאמץ, בין היתר, גם את אליצור נוה דוד רמלה עם ארל וויליאמס, מהליגה הארצית וכן את מכבי ארזים ר"ג בכדוריד, נשות הפועל ירושלים בכדורסל, הפועל ר"ג בטניס־שולחן ומכבי ת"א בטניס. המדובר בכ־20 קבוצות ספורט שונות הנושאות בגאון את סמל „האד".

בנוסף לכך, מאמצת החברה גם כ־70 תחרויות טניס וטניס שולחן בשנה וכ־100 אוחזי מחבט, שהבולטים ביניהם שחר פרקים וגלעד בלום.

אימוץ שחקן טניס נעשה על אותו עיקרון – פונקציה של מידת החשיפה והפירסום. סכום האימוץ מורכב ממענק בסיסי, אליו מתווספות פרמיות־הצלחה ושידורי טלוויזיה. כל טניסאי מאומץ על ידי שלושה גורמים לפחות: יצרן המחבט, יצרן הנעליים ויצרן הביגוד שאותו הוא לובש בתחרויות.

החוזה כרוך בדירוג

עמוס מנסדורף למשל, אלוף ישראל ושם לוהט, משחק עתה במחבט „קנקס". החוזה בינו לבין החברה, נערך עוד בתקופה שבה דישדש מנסדורף אי שם במקום ה־300 בעולם ולכן עמד הבונוס שלו על סכום נמוך, יחסית וגם הפרמיות לא הרקיעו שחקים. החוזה הבא, בתנאי שישאר בצמרת, יגדיל את הסכום שעמוס ידרוש ויקבל. סכום זה יכלול, הפעם, מענק חד־פעמי שינוע בין 30 ל־40 אלף דולר – בנוסף לפרמיות מוגדלות.

העובדות, אם כך, מדברות בעד עצמן. אימוץ הספורט בישראל בידי חברות מסחריות, מהווה כיום חלק בלתי מבוטל מהמשענת הכספית הרעועה שעליה נסמכות האגודות. הדברים אמורים במיוחד לגבי הכדורגל, הנמצא במשבר עמוק.

עד כמה יוכל הענף להישען על הקצבות הטוטו ומענקי האימוץ כתחליף לתשתית־אמת (הקהל) – ימים יגידו. בינתיים, מנוצל מצב החרום הכלכלי של אגודות הכדורגל, על־ידי מאמצים שונים, המשיגים השפעה הולכת וגוברת בתחום קבלת ההחלטות.

מה, בעצם, רע בזה? הרי מדובר באנשים מקצועיים, חרוצים, בעלי יוזמה, שאינם שבוים בקטנוניות פוליטיות ושהוכיחו את עצמם בשטח? – חומר למחשבה. ■

הספורט והתיקשורת

יורם פריד*

אחרי קשר אמיץ עם הספורט הישראלי משך קרוב ל־53 שנה, ואחרי שהספקנו להריח אוויר פסגות אירופי בנעורינו, חשבנו שייתכן והגיע הזמן לחשבון נפש, לבדוק לאן הגענו, מה השגנו ולאן פנינו מועדות ב־1987.

חקרנו וחיפשנו בכתובות, וחיטטנו בזכרוננו, אך לא העלנו דבר חדש כדי שנוכל להצביע על סיבות מצבנו העגום בזירה הבין־לאומית, על היחסים העכורים למדי בתוכנו, ועל הרמה שבספק דריכה במקום, ספק נסיגה, ביחס לרמה הבין־לאומית העולה.

כל דברי הקיטרוג והסנגוריה לא מעלים חידושים או תרופות, אלא רק מצביעים על סיבות, לפעמים אוב־ייקטיביות ולעתים סובייקטיביות, ומאפשרים לנו להתחבא מאחורי קשיים מדו־מים שנוצרו כאילו ע"י כוח עליון, ושעליהם לא ניתן להתגבר.

מי לא שמע אלף פעם: חוסר מיתקנים, השירות הצבאי, רמת המאמנים, קיום מרכזי הספורט, חוסר תקציבים, חוסר תחרויות בין־לאומיות, נסיעות מיותרות לחו"ל, התרכזות בענפים מעטים מדי, פיזור יתר בענפים רבים מדי, חוסר תמיכה בספורטאים מוכשרים, פינוק יתר של כישרונות מפוקפקים, חוסר אנשי ניהול מקצועיים, אי־ניצול של כוחות ניהול מוכשרים, אי־הבאת ספורטאים מחו"ל, ריבוי ספורטאים כאלה בארץ, התערבות מועצות־פועלים ואנשי עסק מפוקפקים, מול חוסר תמיכה מחוגים אלה ועוד ועוד...

על חלק מטענות אלה, לא רק שאחת סותרת את השניה, עבר הכלח, והם קיימות רק בלכסיקון התירוצים. עובדה שבענפים אחדים שבהם השתרש ניהול ספורטיווי־טכני ואירגוני־כלכלי, כגון כדורסל וטניס, קיים מצב אחר. בענפים אלה השתדלנו ללמוד את הטוב מבחוץ, ולשמור יחד עם זה על בסיס ישראלי איתן; הצלחנו להתקדם ולהשאיר את רישומנו בספורט האירופי והעולמי, או כמו דברי טל ברודי „עלינו על המפה".

ברור לקורא בפתח דברינו שאין ביכולתנו להציע תרופת פלא, פרט לעבודת נמלים בחינוך הספורטאים הצעירים. לא רק בשטח המקצועי, אלא ביחסם לספורט, בהכשרת מאמנים מעולים ואנשי אירגון וניהול – מהדרגה הראשונה.

הספורט הלאומי של מדינת ישראל הינו האשמת כלי התיקשורת בכל תחלואיה. הרי הם מפרסמים רק 'רעות'ושחור בפני העיניים למי שפותח את העיתון בבוקר, מאזין לשידורי חדשות ברדיו או פותח את הטלוויזיה למהדורת מבט. „לא שמים את הדגש על הדברים היפים והטובים, אלא רק על סנסאציות שליליות", ואלה כידוע לא חסרות.

קשה להאשים את מדורי הספורט בעיתונות הכתובה או בכלי התיקשורת האלקטרוניים האשמה זו. סוף־סוף, זה לא הם שלא רצים 100 מטר ב־10 שניות, לא הם נכשלים במשחקי כדורגל באוקיאניה או גורמים לפשלה ספורטיווית זו או אחרת.

כל השאלה היא, אם הם מקדישים את המקום הראוי בדפוס והזמן באוויר ועל המסך הקטן לעיקר או לתפל, אם הם יוצרים אשליות מסוכנות או מדווחים עניינית על דברים שארעו, או שמא הוקדש מקום רב מדי לרכילות ספורטיווית, פיטפוטים של ספורטאים ועסקנים, השמצות שגורמים למתחים מיותרים.

גם חלוקת העוגה באינצ'ים ובדקות שידור, מפוקפקת לעתים. עברנו אמנם את תקופת המונופול של הכדורגל, וענפים אחרים, בעיקר המצליחים ביניהם, תפסו מקום חשוב, הן מבחינה כמותית וגראפית, אך יש עדיין הרבה לשפר.

על מסך הטלוויזיה נעשה מאמץ ראוי לציון בכיוון האמריקניזציה של הטעם הספורטיווי של קהלנו, ע"י דחיסה מורכזת של הפוטבול האמריקני. אנו תקווה שמשבוע לשבוע יתרבו בארץ האוהדים שיתלהבו יותר מהשגת עוד אי־אלו יארדים של ה„ג'איינטס", משער של אוחנה, ויעדיפו מסירה ארוכת טווח של הקווארטרבאק של דנוור על עצירה של אבי רן.

איך אמרנו קודם? התיקשורת לא עושה את הספורט; את הספורט עושים העוסקים בו, והם בלבד והתיקשורת לא אשמה באי־קידומו.

אך היא יכולה לעזור למעמד הספורט בעיני הציבור וראשיה, כאמצעי מפתח מבחינה פיסית וחינוכית, כבידור עממי, וכאמצעי לתפארת שם ישראל בעמים.

והספורט זכאי למשענת חשובה זו.

* – המחבר אל"מ (מיל.) ספורטאי רב־גוני: כדורעף, טניס, הוקי, אתלטיקה, כדורגל ועוד; היה חבר „הכח וינה", והשופט הבין־לאומי הראשון של ישראל בכדורעף.

רגע לפני השיא

לא יודע איך אתם, אני [...] הכובע שאינני חובש כמו [...] סלניה של מכבי תל־אביב.

אקנה לי ברט או מגבעת, סנע[...] או מצנפת־נוקיונים ואסירים בפניה[...]

הם, שכבר היו על הקרשים, הנ[...] טיפת־קט לפני עליית הגג.

הם, שכבר הוציאו להם את השו[...] המפרשים, הנה הם שוב מפליגים [...] פק, השמיים, אין־שיעור השיא, קח[...] לפניהם, מזמינים.

לא יודע איך אתם, אני אוסיף [...] ולהעריכם (מעודי לא הערצתי [...] אפילו לא את סטלמך האגדי, את [...] ברודי הפלאי ואת שחמורוב הגדיו[...] אם הם לא יזכו בגביע אירופה לאלו[...] ואפילו לא יגיעו – לא עלינו – לבי[...] הגמר, לא יודע איך אתם, אני, [...] מעולם לא פיענחתי את קוד האהה[...] מרצת שלי את שחקני הקבוצה הזי[...] תה, אני, שמעודי לא פיצחתי את [...] המשיכה וההקשרות בעבותותיה [...] שבועת הנאמנות והליווי הצמה, [...] שיהיה אשר יהיה, בשבילי הם כמו [...] את זה, כמו שאומרים. לא שלא אנ[...] אם הם יפסידו בשלב הסופי, העליק[...] שלא אכסוס ציפורניים גוזזות ולא [...] אגיר זיעת־סלון יבשה ולא מלוחה [...] הם לא יזכו בגביע.

אבל גם אם הם לא יהיו אלופי [...] פה, ארע לשמור על מידת האיפוק [...] אויה. לא אנסה לכחוש בעיסת הק[...] העשויים, אולי, להסביר את סיבות [...] העיקריות של אי־הזכייה ולא אנסה [...] צוא מתחת לשולחן פירורים עלו[...] מעופשים, מן הסעודה החגיגית.

ארע, שכך זה בספורט, ואין שום [...] ושום ערובה העשויים להבטיח תמיד [...] ראשות בית־הגמר.

איך אלעלע עכשיו את הטיפות [...] שונות מכוס התרעלה, אשר בתמיס[...] מהולים דמעות וארס ושבעים סוגי [...] לים ורישעויות, ניכוויות וגסויות, [...] ויות ושאר רוק, תמיסה שהכינו בעמ[...] מי שרוצים בכל מאודם בכישלונות מכ[...] בי תל־אביב, במעידותיה, באי־הצלחת[...] בזירה האירופית. מדוע שלא אלגום [...] מים פשוטים, טהורים ונקיים מכל [...] מה יש – האם מפריע למישהו שאאה[...] אותה ואהיה שותף זוטר, שולי, [...] להצלחתה?

אבל אנחנו מכירים את עצמנו. [...] קטנה ומתקפלת אנחנו וכמו בכל קהל[...] יש מי שמכשכש בזנבו ונובח, יש נבו[...] ותפרפרות, רמשים ומכרסמים, [...] בפרסותיהם ומעלייגירה. ויש – [...] טוב – ציפורים עדינות ויונים, [...] ופרחים, ובזכותם כראי להוסיף לשאו[...] גבוה, אל השיא, אל הראשות, אל הגבי[...] אל האליפות.

שיהיה בהצלחה, מכבי, אף כי אני [...] הפועל.

אברהם שח[...]

רמת־השופט

טובי פולק

משה אייזנברג: אולי היה טוב יותר להפסיד פה ושם

את הקרב, אם אפשר לקרוא לזה כך, היחידי בצמרת הליגה הלאומית בכדורגל, עוד מנסה, איכשהוא, לתת בני־יהודה. הנה, בשבת האחרונה היא אפילו צימצמה את פער הנקודות מ־11 ל־9. הישג, ללא ספק.

ואולם ההישג היותר מדובר של בני השכונה היא העובדה שהקבוצה עדיין לא נוצחה העונה. אנחנו כבר אחרי המחזור ה־19, ובטור ההפסדים מופיעה הסיפרה '0'.

– חלוץ בני־יהודה משה אייזנברג: גם אתה קורא לזה הישג?

לא, לא חושב. זו יותר עובדה סטאטיסטית מאשר הישג לשמו. מה נורא כל־כך בלהפסיד פה ושם?

– את זה אני שואל אותך. אולי זה היה משחרר משהו מהמתח, ונותן לכם סיכוי טוב יותר מול הדהירה של בית"ר?

אני לא מרגיש בלחץ ממשי על השחקנים בגלל העניין הזה של ההפסדים. מתעסקים בזה יותר בעיתונות, מאשר על המגרש. אבל אולי קיימת בעייה מתחת לפני השטח, שלא כולם מודעים לה.

– מה זה שווה לא להפסיד, כאשר את רוב המשחקים אתם מסיימים בתיקו? הרי בעידן שלוש הנקודות זה כמעט כמו להפסיד...

זה בדיוק העניין. אישית, הייתי מעדיף מצב שבו היינו מפסידים אולי כמה משחקים, אבל מנצחים באחרים. זה בעצם ההבדל, אחד ההבדלים, בינינו לבין בית"ר ירושלים של העונה. כך לא נוכל לרדוף אחריהם.

– למי שינסה להשוות בין בית"ר של השנים האחרונות, עד העונה, למה שקורה בבני־יהודה בימים אלה, יש בסיס לדימיון?

ייתכן מאוד שזה דומה. בבני־יהודה יש היום די הרבה שחקנים צעירים שבתוך לא הרבה שנים יוכלו להוביל את הקבוצה להישגים, אולי באמת כדוגמת בית"ר של השנה. ■

משה אייזנברג: זה בהחלט לא הישג

רונן שפירא: הייתי רוצה לעזוב את חדרה עם עליה ללאומית

לפני כשבועיים דיברו כולם על משחק הצמרת המרכזי של הליגה הארצית בכדורגל: הפועל ירושלים – הפועל חיפה. המשחק הקבוע על העליה ללאומית. בשבת האחרונה נוצחה המוליכה עד אז, הפועל חיפה, והפועל ירושלים נצמדה לצפרירים חולון במאבק על הראשות. מבט חטוף לעבר טבלת הארצית מגלה שיש לפחות עוד קבוצה אחת עם סיכויים מצוינים לעליה (רק קבוצה אחת תעלה השנה) – הפועל חדרה.

– רונן שפירא, דיברו עליך הרבה השנה, לא רק על משחק פרופר. אז תצליחו לחזור ללאומית?

אני מאוד מקווה. מה שבטוח: עד לסיום המשחקים נהיה אחת משלוש הקבוצות שתאבקנה על העליה.

– ואתה תהיה אחד מאלה שבהם תהיה תלויה השאלה הזאת?

אני עושה את כל המאמצים שכך אכן יהיה. היתה לי תקופה לא כל־כך טובה בזמן האחרון, דברים שלא בדיוק קשורים לכדורגל (מכירה או העברה להפועל ת"א, או ללאומית אחרת – ט.פ.), דיבורים שלא הוסיפו ליכולת שלי על המגרש.

– צירופו של עודד מכנס להתקפת הקבוצה עוזרת לך, אישית?

זה משהו אדיר. עודד הוא אחד החלוצים הטובים ביותר שהיו אי פעם בארץ. תענוג לשחק לצידו. אני בטוח שבתקופה הקרובה הוא יתרום לקבוצה הרבה, ואם נצליח לעלות – זה יהיה הרבה בזכותו.

– ואתה נשאר בהפועל חדרה? לאומית או ארצית?

התכניות שלי ברורות לי לגמרי, אבל עדיין לא לפירסום. בבוא היום כולם ידעו. אוכל לומר רק כך: אם אעזוב – אשמח לפגוש את הקבוצה בעונה הבאה במשחקי הליגה הלאומית. ■

רונן שפירא (מימין): בשנה הבאה לא בבית ספרנו

רוני ג'רבי: נתפסנו למין עצבנות משונה

בתוך שלושה שבועות איבדה הפועל פ"ת (זמנית) שלושה מבלמיה, ואולי ארבעה. ניר אלון הורחק לפני שלושה מחזורים ועומד לחזור לשחק כבר בשבת הקרובה, איתן בודניוק וגיל סבו הלכו החוצה בו־זמנית בידי השופט רוזנברג במשחק בשבת האחרונה מול מכבי יפו, פרט לכך שדוד לוי פצוע זה זמן.

רוני ג'רבי הוא השוער אשר אמור להיות הקו האחרון של הקבוצה, עם בלמים לפניו, או בלעדיהם.

– רוני ג'רבי, אז מה יהיה: הקו שלפניך יהיה הקישור?

לא צריך להגזים. לקחו לנו אמנם את כל ההגנה, כמעט, אבל אני סומך על המאמן והמנהל שימצאו את הפתרונות המתאימים לכך. אולי יביאו חבר'ה מהנוער.

– ואתה עצמך עברת בוודאי לשלושה אימונים ביום, שמונה ימים בשבוע...

אני מתאמן הרבה. גם אם יש לי את כל ההגנה, גם אם לא. אבל אם מדברים ברצינות, אין ספק שנצטרך להתאמן בתקופה הזאת כך שנוכל להסתדר גם בלי הבלמים.

– אבל מה העצבנות הנוראית הזאת שתקפה אתכם?

תראה, לא שאני מנקה את עצמנו לגמרי מאחריות לעניין, אבל חלק גדול שייך לשופטים. יש כמה מהם שהחליטו השנה לגנוב את ההצגה באופן קבוע, וכך גם נראית רמת השיפוט שלהם.

– והחלק שלכם?

העובדה היא שמאז הדרבי האחרון לא ניצחנו איזה 12 משחקים ברציפות, פרט אולי למשחק עם בית"ר נתניה, שזה לא נחשב. לקבוצה שהחשיבה את עצמה כטובה, זה יצר בעייה, ואנשים נכנסו לעצבנות ■

רוני ג'רבי: אז ישחקו החבר'ה מהנוער

פיני גרשון: כל השיטה אינה מוצלחת

עד ליום א' השבוע, בשעות הערב המאוחרות, היה צ'אנס לא רע ששתי קבוצות חיפניות ישחקו בחצי גמר הגמר־סל. הפועל חיפה עשו זאת להפועל חולון, ויתמודדו מול הפועל ת"א בחצי הגמר. ביום ראשון, בנתניה, נמוג חלום חצי הגמר של היריבה העירונית החיפנית, מכבי, בהפסד 80–86 לאליצור נתניה, במשחק השלישי והמכריע.

פיני גרשון: לשחורים מותר לקלל כמה שרק ירצו

– פיני גרשון, מאמן מכבי חיפה; בוקר טוב?

טוב, עד כמה שיכול להיות טוב. בסך הכל נוצחנו בידי קבוצה לא פחות טובה מאיתנו, כנראה שמעט יותר.

– היית קרוב לתהילתו של עמיתך מהפועל חיפה, וזה ברח מהידיים.

זה נכון, אבל לא זאת הבעייה. יש לי תשובה מוכנה בכל מקרה, גם עכשיו, כשנוצחתי, גם אם הייתי מנצח. כל השיטה הזו לא נכונה, לא ייתכן שקבוצה שעושה את כל הליגה בהצטיינות, תיפול בגלל שבוע אחד דפוק בפליי־אוף. בגלל זה כל־כך כואב לי על מולי קצורין (מאמן חולון).

– אבל זה נותן צ'אנס לקבוצות מהדרג השני, כמו זו שלך, למשל, להפתיע ולהצליח.

אין מה לתת צ'אנס. הקבוצות שצריכות להצליח הן הקבוצות הטובות לאורך כל הליגה. כל השאר הוא בלוף.

– אז מכבי חיפה נכשלה, או כל השיטה?

לצערי הרב, ייתכן שאחת המסקנות שלי מהעונות האחרונות היא שאין מה לדבר על קבוצות „ישראליות". בפועל, החלטת הבורר קבעה משהו כמו שמותר לכל קבוצה להעסיק ישראלי אחד בחמישייה... ■

א. טבק

הדו"ח הגנוז על מכבי ת"א

מכבי ת"א אינה מצליחה העונה – וזה איננו סוד. העובדה שקיים דו"ח מיוחד של פסיכולוג־מומחה, העובד גם למען משרד הבטחון והמצביע על סיבות כשלונה השנה, זהו הסוד. יתרה מזו: הדו"ח נגנז, לא התקיים דיון כלשהו על תוכנו – זאת, כנראה, מאחר שמסקנותיו אינן נעימות להנהלה ולשחקנים.

את עבודת הפסיכולוג יזם מאמן מכבי, שמעון שנהר, העובד יחד עם המומחה, במכון וינגייט. הדו"ח המסכם הוגש ליו"ר מחלקת הכדורגל במכבי ת"א, גדעון בריקמן, שקרא אותו והחזירו, ללא תגובה או צעד מעשי כלשהו.

למי שמצוי במתרחש במכבי ת"א, תוכנו של הדו"ח הזה, כלל אינו מפתיע. המצער בדבר הוא, שעתה נאמרו הדברים בגלוי, שחור על גבי לבן, אך אין נוקטים שום פעולה לתיקון המצב, כך שלפחות בעונה הבאה יהיה טוב יותר.

הפסיכולוג שוחח עם השחקנים, עקב אחריהם מתחילת האימונים, בפגרת הקייץ והמשיך בכך עד לא מכבר, כאשר העריך שהשלים את מלאכתו.

עיקרי הדו"ח מתייחסים להנהלה ולשחקנים. בהתאם למימצאים, שני הצדדים אשמים באי ההצלחה. אך מסקנות הדו"ח, בהתאם לראיונות שנערכו עם השחקנים, מצביעות על תופעה חברתית חמורה, שעד כה כמעט שלא דובר עליה בפומבי, למרות שרבים מהמקורבים לקבוצה מודים שהיא קיימת, אך אינם פועלים לתיקונה.

הפסיכולוג כותב בדו"ח שלו, כי המצב החברתי בקרב שחקני מכבי ת"א הוא בכי רע. היא מורכבת מכמה חבורות־שחקנים, ללא גיבוש ביניהן. כמעט כל שלושה משחקניה, מהווים חבורה בפני עצמה. המכנה המשותף היחיד בין השחקנים:

שמעון שנהר: יזם את הדו"ח

דעתם על קפטן הקבוצה, אבי כהן, שמונע, כך הם מעריכים, את התקדמותם המקצועית ואיננו תורם יותר להצלחת מכבי ת"א. אחדים מהשחקנים אמרו שהוא גורם נזק.

ההנהלה זוכה אצל השחקנים לציון נמוך מאוד. מאשימים אותה בחוסר אמינות. בהתאם לדו"ח, אין השחקנים מאמינים עוד להבטחות ההנהלה והדבר בא לידי ביטוי בעיקר במישור הכספי. פירוט הדוגמאות בנושא זה, בדו"ח, הוא כבה משני.

אין ספק כי מדובר בדו"ח מעניין של בר־סמכא, הדורש טיפול. אך במכבי ת"א חושבים אחרת. ראשיה ממשיכים בדבקות במשחקי הבת־יענה שלהם, למרות כל העובדות. ■

נגמר עידן אי הסדר בנבחרת

המאמן הלאומי מילינקו מיחיץ', מתחיל להצדיק התקוות שתלו בו – ואין הכוונה ליכולת הגבוהה של נבחרת ישראל. בנושא זה מוקדם לשפוט אותו. גם מאמנים בעלי שם עולמי לא נדרשים לעמוד במבחן, בפרק זמן כה קצר.

שביעות הרצון ממיחיץ' נובעת מהעובדה שאצלו חל המהפך במה שנוגע ליחס למדים הלאומיים. הנבחרת איננה עוד מקום בילוי או [illegible] השחקנים הבכירים [illegible] בנבחרת.

הדוגמא הטובה ביותר: מספר השחקנים שזומנו למשחק מול צפון אירלנד. בשנים האחרונות הורגלנו, לפני משחק מסוג זה, הוזמנו לבית המלון לפחות 22 שחקנים, בעוד שהיה ברור [illegible] משך השהייה במלון ומספר השחקנים שזומנו, מוגזמים. ההתאחדות היתה [illegible] שן ומאשרת את ההזמנה, גם כאשר [illegible] דבר עלה לה בכספים מרובים.

בעידן מיחיץ' [illegible], לפחות בנושא זה, לאירופה. רק 18 [illegible] – ללינת לילה אחת. התוצאות לא [illegible] שונות מן השהייה הממושכת וכאשר מספר רב של שחקנים שוטט חסר מעש ב"לובי" של המלון.

לפני ימים אחדים הרגיש המוזמן החדש, אבי כהן מבית"ר ירושלים כי הנבחרת איננה תאלטורה. הוא אמור להתחתן ב־24 במארס. למחרת תשחק הנבחרת מול גרמניה. כהן ביקש להופיע במשחק, נשלחו שליחים למיחיץ' אך תשובתו היתה [illegible] מלמיליאן, לא יהיה נוכח בחתונה או יואלץ לוותר על המשחק. נגמר עידן האי סדר – וזה סימן טוב לבאות. ■

דדש את ורטמן, מי לא בא יותר

ה"ה משה [illegible] (ות"ר), חברי הנהלת ההתאחדות לכדורגל, גם ממלאים אחר תפקידם, אך [illegible] שיות הם אינם מוכנים להסיק. בהתאם לתקנון ההתאחדות וכפי שמוסד [illegible] מתייחס לכבוד העצמי שלו, אין [illegible] שמישהו יעיר לשניים על התנהגותם.

ב־9 באוקטובר 1985 נבחרה הנהלת ההתאחדות הנוכחית. מאז קיימה [illegible] ישיבות. מרוב הישיבות הללו נעדרו ורטמן ודדש. הם אף לא טרחו להיות בישיבה הראשונה של ההנהלה.

בהתאם לרישומי ההתאחדות, דדש [illegible] בשתי ישיבות ו־ורטמן בשלוש. שניהם נכחו יחד בישיבה אחת – ב־25 בנובמבר 1985. לשונות רעות בהתאחדות אומרות: איש לא יורה להם להופיע לישיבות הבאות הנערכות אחת לחודש. הסיבה: הם [illegible] עלולים להיזכר כי הגיע תורם [illegible] לחו"ל...

בינתיים רק מדברים על השניים שממשיכים להיעדר מרוב הישיבות. פעולה ממשית לא נעשית. בישראל קיים [illegible] מושג חדש: תפקיד ציבורי, המאוייש [illegible] הנייר. קשה לומר שיש בזה כבוד גדול. ■

תצפית

● יעקב גרונדמן, מאמן שמשון, [illegible] שוב פרישה מאימון כדורגל, בתום העונה. הוא נקט בצעד זה לפני שנתיים. על [illegible] זאת מסר גרונדמן להנהלת שמשון, [illegible] שומרת את המיידע בסוד – משני טעמים: אולי תצליח לשכנעו לחתום עמה על חוזה־אימון לעונה נוספת; או לפעול בנושא רק לאחר גמר גביע הטוטו, כדי שהשחקנים לא יהיו מוטרדים מכך.

יעקב גרונדמן: פרישה חוזרת

● בנימין (בומה) ויינברג, בעבר שוער בכמה קבוצות בליגה הלאומית, חיפאי במקורו, יצורף ככל הנראה להנהלת מכבי חיפה לקראת משחקי העונה הבאה. תפקידו יהיה להחליף את יוחנן וולך, הנמצא בשליחות בחו"ל. בחיפה הגיעו למסקנה כי בהנהלה חייב להיות כדורגלן עבר, בעל עקרונות וערכים. הבחירה נפלה על ויינברג, שיאזן בין הדעות השונות הקיימות בהנהלת הקבוצה. ■

בומה ויינברג: תפקיד חדש

על הכוונת

הפועל ת"א, אלופת ישראל שירדה מנכסיה למקום ה־9, מתחרה עתה על התואר: "המשעממת ביותר", בכל מה שקשור לאיכות הכדורגל שהיא מפגינה העונה ■ מה הסיבות לכך? ■ ניתוח מקצועי

ארז קופמן

זה קרה בדקה ה־87. כדור של גבדל/ נבדל פאסיבי/ לא נבדל, וכל אחד הרי מכיר רק את הגירסה שלו) הוקפץ על־ידי גיל לנדאו מעל ידי שוער מכבי חיפה, אבי רן ופגש ברשת הדרומית של בלומפילד, במשחק שחתם את עונת 1985/6. בתוך שלוש דקות נצבע כל בלומפילד בארום. הדשא נעלם מהעין. המוני ארם השתוללו משמחה, רדפו אחד אליליהם והניפו את דוד שוייצר, מבצע קשה לכשעצמו, כמה פעמים באויר. כך היתה הפועל תל־אביב לאלופה.

אז – והיום, קשה בכלל להשוות. נזכרים באותן התמונות המרגשות ומקשים להאמין. האם מדובר באותה קבוצה? – על הנייר, כן. המאמן שוייצר מושך גם היום בחוטים. שלד הקבוצה נותר כשהיה, רק שחקני רכש באו והלכו, אבל הפועל ת"א, העונה, היא אלופה רק בזכות הניירות שבהתאחדות לכדורגל. נכון למגרש – ובזמן האחרון, נכון גם לקרחות שמשתלטות על יציעי גוש 7 – היא מעוררת רחמים.

זינוק צולע

מי שיפשפש בעתוני העונה שעברה, ימצא גם הבטים אחרים לאליפות. רבים ביקרו אז את שוייצר על סגנונו הטאקטי מדי, על מיעוט החלוצים המבקיעים, על דקות שיעמום רבות במשחקה של הפועל ת"א. שוייצר קרא ושמע הכל. לרוב שתק. בסוף העונה ריבר, ועוד איך. המבקרים החלו מיד לשבח יעילות שיטותיו. שהרי עם העובדות בשטח לא מתווכחים.

העונה, לאחר פתיחה מרהימה כחרלשתה – הפסד ליפו (3–2), 4 תיקו כרציפות (כולם 0–0) והפסד למכבי נתניה (1–3) – לא הצליחה הפועל להשתחרר מהזינוק הצולע ולחזור לתמונה. דוביד, כפי שהצהיר שוב ושוב, הבטיח לדבר לאחר מחזור 15. המתנו בסבלנות ובסקרנות.

היום, מחזור 19 כבר חלף, והוא עדיין שותק.

כמה נתונים מעניינים להשוואה, נכון לסיום מחזור 19:

אשתקד, החלוצים כמעט לא הבקיעו בתקופה זו. שבתאי לוי עשה זאת פעמיים וגיל לנדאו פעם אחת. העונה – התמונה זהה בהבדל דק: שבתאי לוי עשה זאת רק פעם אחת. עד פה הצד השווה. השונה הוא סך השערים שהבקיעה הקבוצה: אז 33, היום רק 17. בסיום עונת האליפות, כבשה הפועל ת"א 52 שערים, יותר מכל קבוצה אחרת.

בלון התקוות

אז היה לה את הכוכב התורן שלה, אלי כהן. בסיום מחזור 19 כבש 7 פעמים. העונה, לא עשה זאת כלל. אלי עבר תקופת הרחקה, שיחק כמה מחזורים ולא חזר לכושרו, נפצע ומאז אינו משחק. כשבבית־ברנר מדברים על פצועים ומורחקים, רק התירוץ של אלי כהן מתקבל בהבנה. הכוח והמהירות שהביא מאחור, כדי לפתוח את הגנת היריב לפני חבריו לקישור ולפני רגלו המאופסת היטב, עשו את שלהם. לא נמצא לו מחליף העונה בתפקיד המפתח הזה. חמור יותר, בלון־התקוות שתלה שוייצר בחזרת כהן מהרחקתו. הבלון התפוצץ.

ליד כהן שיחק אשתקד בקישור יהודה עמר, היום מגן. לעמר בעיות יסוד של אי יכולת להגביה בתנועה ואי דיוק במשחק שטוח ומהיר. כמגן תוקף (שוקרון, זגורי ומוסטרל פצועים), איננו יעיל. כקשר, היה הרבה יותר טוב. גם נגיחותיו, כהגבהות ובקרנות היוצאות לרוב לכיוונו, רחוקות מלשכנע העונה.

משה סיני לבדו, לא מסוגל למשוך חצי קבוצה קדימה ולתכנן לה את כיבוש השער. סיני נשמר כל שבת שמירה הדוקה. השבת נגד יבנה, למשל היה לו יהודה זגורי לצל, משך אותו אחורנית ואילץ אותו למשחק של נגיעה אחת בכדור תחת לחץ כבד. התוצאה: סיני לא ראה את המגרש, הסתפק במסירות סרק קצרות והפועל לא מצאה את הדרך למצבי הבקעה.

זו התמונה כל שבת בכל האמור לחלק הקדמי. הקבוצות למדו את השיטה של שוייצר ומצופפות את מרכז השדה, שומרות את חלוצי הסרק (לנדאו ולוי רק מושכים מגינים) ואת סיני, ומעמידות חומות בצורות בפני כל בעיטת עונשין של האחרון. וזה עוד, שגעון. הראיה: להפועל רק חמישה נצחונות, בינתיים.

הבעיה מספר 1 של הקבוצה היא העדר שחקן ציר שיעביר את כובד המשחק ממיגננה להתקפה מהירה של הרבה שחקנים, כמו שדוביד אוהב. טעות קריטית היתה שיחרורו של אלי יאני, חזרה לכפר־סבא. אפילו שוייצר מבכה זאת, כעת. לצד סיני השמור, אין כתובת אחרת בדרישה הזאת. גם אליאור ברנס, כוכב שלהי עונת האליפות, צלע ברוב דקות משחקו ולרוב לא הוריד מסיני את עול התכנון ואת שומרו האישי. ללא אלי כהן, עמר ויאני, עצוב לראות את המהלכים השקופים ואת חוסר הבטחון העצמי של המשתתפים בהתקפות.

חוסר יוזמה

לכן, הארומים שבלוגיים העונה. שוייצר אוכר עצות בנסיונותיו לשפר את הקישור והחוד. השבת, נוסה שם אקהויז – שחקן נבון – שנכשל בחוסר יוזמה. הצעירים מוסה, קרביאן ומועלם, סותמים טלאים במרכז. מסת השחקנים שבאה מאחור, לפי מודל־האליפות, מבוססת הרבה על המגינים התוקפים. עמר עושה עבודה נאמנה רק בבלימה, והרשליקוביץ', למרות כשרונו, רחוק מלהפחיד. בנוסף לכל הצרות, התמוטט המגדל שבנו על דוד פיונטי כאילו היה עשוי קלפים.

ההתקפה צולעת. רק הברקות של סיני מצילות את השידפון. לנדאו ממשיך לחולל מהומות לאורך הקווים, ממש כאשתקד. אבל העונה אין תנועה [illegible] קדימה, הכל הולך לאט ולנדאו מתבונן. אצל שבתאי לוי, הבעיה חמורה יותר. כיום דורשים ממנו לקבל מסירה ולהבקיע, בעיקר בראשו, כמבצע יחיד. מי שמכיר את שבתאי וכושרו יודע שבכך עושים לו עוול. על בן־שיטרית (חזור, יש ברירה?) חבל לבזבז מילים.

העוול הגדול, בשיעורים קיטונות של בוז – נעשה להגנה. סטטיסטית, ספגה רק 14 שערים – מאזן טוב למדי. אסור לשכוח שדורסנות הקבוצה שמרה עליה מהרבה איומים, אשתקד. היום, יש קבוצות שלא פוחדות ומנסות להבקיע נגדה.

ההגנה ממשיכה להתבסס על ראשיהם של אקהויז, עמר וזאנה ועל משחק כוח של המגינים (וזאנה פורח כרגיל). לאלטר אין בעיות בגבהים. לעיתים, משתטה בכדורים נמוכים. הכל כרגיל. הכיסוי באגפי מגן־פורץ או שומר אישית, די טובים. מאחור, המשמעת חזקה ויעילה. וכשזו מתובלת בהרבה הקרבה (והצעירים מולכים בכיפה זאת), שם לא הבעיה.

שוייצר רגיל להלהיב שחקניו ולמרס שעות רבות על היריב בשבת. גם היום נוקט באותן שיטות, אבל העסק אינו דופק. היום הביקורות בקבוצה קשות מתמיד. את הקהל שנקנה בעונת האליפות, מבריחים היום בכדורגל שמתחרה על תואר "המשעמם בארץ". הקהל לא מבין מה קרה. מחכה שדוביד הכל־יכול יציל, או לפחות יסביר.

אבל הוא שותק – והוא יודע למה ■

דוד שוייצר: מדוע הוא שותק

משה סיני: לא מושך

השיבה הביתה

שתי עונות של בלהות בהפועל ת"א, עברו על אלי יאני, כפר־סבאי בנפשו ■ בעונה השניה שם, זכתה הקבוצה באליפות, קשה לזקוף זאת לזכותו, כמעט שלא היה שותף ■ את השיבה הביתה לכפ"ס עשה בגדול, חזר להיות כוכב ■ השבת היא מעורב במהלך שבו הובקע השער הראשון לזכות כפ"ס נגד מכבי ת"א ■ „בעונות הקרובות, תהיה כפ"ס קבוצת צמרת מהמניין"

אייל יצחקי

כחודש בערך לפני פתיחת העונה, נפגש אלי יאני עם יו"ר מכבי חיפה ומנכ"ל וולוו. תוצאות השיחה היו סיכום בתקיעת כף על הצטרפותו של יאני למכבי חיפה. בפגישה הבאה גילה יאני תפנית של 180 מעלות אצל החיפנים. הם כבר לא היו כל־כך נלהבים להחתימו. יאני חזר לתכניתו המקורית, וחזר לכפר־סבא. אז הוא לא כל־כך הבין מה קרה ליו"ר החיפני. עבר חודש, ואלי יאני הבין שכפ"ס היתה זו שטירפדה את העיסקה. עבר עוד חודש, ולאלי יאני התברר שבטירפוד העיסקה עשתה לו כפ"ס טובה.

אלי יאני חזר להפועל כפ"ס לאחר שתי שנות בלהות בהפועל ת"א, למעמד הכוכב אותו כה אהב. חזר והתרגל מהר.

בשנתיים בהן שיחק בהפועל ת"א, דרך אלי יאני מבחינה מקצועית במקום: „בהפועל ת"א היו לי בעיות של תיפקוד בתוך מערך הקבוצה, מעבר לבעיית הפציעות האישיות שלי. אני תמיד הייתי קשר התקפי; אני טוב יותר כשאני משחק עם הפנים לשער, וקשה לי לשחק עם הגב לשער. גם בעונות הטובות שלי בכפ"ס, כמו בעונת האליפות, כשהבקעתי 14 שערים – שיחקתי בקישור, והצטרפתי מאחור לשחקני החוד. בהפועל ת"א תופקרתי בחוד, וזה לא מתאים לאופי שלי ולכישורים שלי. בכפ"ס, פוגל היה מפנה תמיד לי מקום, ומושך שחקנים; הייתי מגיח מאחור, ומקבל כדורים משום. כך הבקעתי את רוב השערים שלי. זה מה שסמי מלכה עושה היום לבית"ר ירושלים".

הפועל ת"א: לא כישלון

אלי יאני סבור גם היום שהעונות שלו בהפועל ת"א לא היו כישלון: „אנשים שכחו שבעונה הראשונה הבקעתי כמה שערי ניצחון מכריעים, שהשאירו את הפועל בליגה. גם בעונה שעברה תרמתי לא מעט, יחסית לפציעות שעברתי". חיזוק לדברים אלה הוא מצא בידיעה שפורסמה ב„מעריב" ב־22.2, בה הודה דוד שוייצר בטעויותיו בשיחרור שחקני רכש. יאני מודה: „בעונה הראשונה זו היתה טעות מצד הפועל ת"א לקחת אותי אחרי תקופה ארוכה שלא התאמנתי. אני במקומם לא הייתי [illegible] את אלי יאני בצורה שהם עשו את זה".

ההחלטה לחזור לכפ"ס גמלה בליבו לאחר [illegible] רבע הגמר מול מכבי חיפה. שבוע לפני כן [illegible] יאני לאחר מרגעי הנחת המעטים שהיו מנת [illegible] בהפועל ת"א. באסיפה שלאחר משחק הסגר [illegible] פ"ת, ציין דוביד שוייצר את יאני לטובה. אלי [illegible] הרגיש שהוא חוזר לעצמו לאחר פציעה ארוכה, [illegible] מספר ימים לאחר מכן חטף את הסטירה. בלוח [illegible] מלא, משחק רבע הגמר מול מכבי חיפה, [illegible] מקריא את הרכבה של הפועל ת"א; יאני לא [illegible] את שמו. התגובה שלו היתה לא אופינית: „קלה [illegible] והשתוללתי, שחקנים החזיקו אותי ובעטתי [illegible] שכמעט הגיע לפניו של דוביד. אז החלטתי [illegible] גומר את העונה בהפועל ת"א בשקט, אבל לא [illegible] שם יותר. אני חוזר להפועל כפ"ס".

– איזה הפועל כפ"ס מצאת כשחזרת?

„מצאתי הפועל כפ"ס שונה, והשוני [illegible] בניהול. אגודה שעברה מניהול בסיגנון ישן [illegible] צעיר ורענן, שהביא עמו חידושים חיוניים. [illegible] בהחלט קשור לחילופי האנשים".

– ואצל השחקנים עצמם?

„קודם כל היה חילוף משמרות בקבוצה. יש [illegible] מאמן שעושה עבודה מצויינת, מאמן שקנו [illegible] בקבוצות גדולות והגיע להישגים. הוא הביא [illegible] לקבוצה את המנטליות של 'לחשוב בגדול'. [illegible] הפועל כפ"ס היתה קבוצה נאיבית. אתה יודע, [illegible] על כפ"ס שהיא קבוצה סימפטית, חבר'ה נאיבית מהפרדסים בשרון. היום זה בדרך לשינוי, כשחלק מהעבודה כבר נעשתה. יש היום לכפ"ס תוכנית משחק והעזה, ולכך מכוונים את השחקנים. פעם היה רספקט לקבוצות וכוכבים, היום זה כבר לא קיים".

– כפ"ס של היום יכולה לרוץ לאליפות?

„היה שלב שחשבתי את זה אחרי שניצחנו את מכבי ת"א בבלומפילד. היתה הרגשה כזאת. אבל חסרה לקבוצה בגרות. אני משוכנע וסומך את שתי ידי על זה שבתוך שנה־שנתיים הקבוצה הזאת תהפוך לקבוצת צמרת טיפוסית".

– אתה חושב שכפ"ס עוד תיקח אליפות בקארנציה שלך?

„אני בטוח. אני חושב שחומר השחקנים טוב".

הצעירים רוצים תארים

– אז מה חסר?

„חסרה ההתעלות של השחקנים. כפ"ס עדיין צריכה להתבשל. אבל אפשר בדרך לעלות על איזשהו גל, ולעשות הישג כמו גביע או גביע הטוטו. העונה הזו היא גם עונת ההרצה שלנו באיצטדיון החדש, שהוא מיתקן נפלא. אתה יודע, הצעירים הנוער רואים את ארון הגביעים במועדון, וזה נותן להם משהו. הם ירצו להגיע לזה".

לפני שבועיים הגיעו לארץ בהסתר מנג'ר של קבוצה צרפתית מהליגה הראשונה ונציג נוסף של אותה קבוצה. השניים הגיעו כדי לצפות באלי יאני בתיווכו של אדם הקשור קשרי עסקים עם חמו של אלי, אביה של ענת. הביקור הזה שנשמר בסוד חושף את העובדה: אלי יאני עדיין לא ויתר על השאיפה, אולי הגדולה ביותר שלו – לשחק באירופה. אירופה לגביו זו צרפת. „שם יש כדורגל טוב, וגם החורף לא כל־כך נורא". התסריט לפיו בסוף העונה יארוז אלי יאני את חפציו וימריא לצרפת אפשרי בהחלט.

אלי יאני מאמין שבעידן מיחיץ' הוא יתפוס מקום של קבע בהרכב הנבחרת. בשיחה בינו לבין המאמן הלאומי הבהיר לו האחרון שהוא יודע איזה תפקיד מתאים לו, וביקש מאלי סבלנות. התפקיד אותו אוהב אלי יאני הוא להיות הצלע השלישית מאחור, זו שמצטרפת לשני שחקני החוד, תפקיד שהוטל מול צפון־אירלנד על אורי מלמיליאן.

פרק נוסף בחיי הכדורגל שלו תפס אירגון השחקנים. כל העניין תקוע עכשיו בהליך משפטי מתמשך. יאני: „אני חושב שלעסקנים אין עניין בכך שהכדורגל יוכר כמקצוע, ומטבע הדברים יהפוך למקצועני. משום שאז יצרכו לנהל אותו אנשים מקצועיים, והם, העסקנים של היום, חוששים שלא יהיה להם מקום".

תמיכה לתיאוריה המעניינת הזו הוא מצא קרוב אליו, בהפועל כפ"ס, שם כבר מדברים על הפיכת השחקנים למקצוענים בעונה הבאה. צעד מעניין קדימה. ■

משמאל: אלי יאני במדי הפועל ת"א. שוייצר אמר עליו: „לקח לו הרבה זמן לחזור לעצמו". בעמוד משמאל: במדי כפר־סבא. מאמין כי בעידן מיחיץ' יתפוס מקום קבוע בנבחרת.

שוייצר: הוא בא בזמן לא טוב

דוד שוייצר סבור שאלי יאני הגיע להפועל ת"א בזמן לא טוב. „הוא היה בשנה הגרועה של הפועל, כשכל הקבוצה לא היתה טובה. אחר־כך, בשנה הטובה, הוא נפצע, ולקח לו הרבה זמן לחזור לעצמו בגלל מבנה הגוף שלו. מכיוון שבארץ אין ליגה למילואים, הייתי צריך להריץ אותו במשחקי ליגה, ואת זה היה קשה לעשות כשהקבוצה רצה לאליפות".

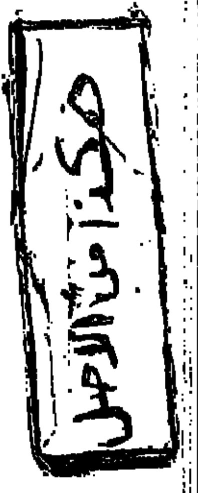

גיורא אמר שהוא יהיה כוכב

לפני פתיחת העונה שעברה אמר גיורא שפיגל: „אלי יאני יחזור להפועל כפ"ס, ושם יעשה קאריירה. הוא בנוי להצליח בקבוצות בהן הוא כוכב". יאני: „יש בזה משהו. בכפ"ס הקהל צועק אלי 'אלי' עוד לפני שאני נוגע בכדור. בהפועל ת"א לא היה לי את זה..."

● לפני חודש שאל יעקב אקהויז את אלי יאני באם הוא מצטרף אליו לקורס מאמנים. יאני השיב שעוד מוקדם. השאיפה שלו היא להיות מנג'ר, אבל לפני זה הוא מתכוון לתת עוד כמה עונות טובות (כיום בן 27) ולעשות עוד כסף מהכדורגל כשחקן.

● במשחק מול צפון־אירלנד נקע אלי יאני את קרסולו. הפציעה הזכירה לו דברים לא נעימים. קצת היסטוריה: אלי יאני שיחק 6 שנים בהפועל כפ"ס בלא להפסיד משחק עד שבאה ההקפאה מאונס, בעונת המעבר להפועל ת"א. אחר־כך באה הפציעה במיפשעה ששלחה אותו להתמיד 4 חודשים ביציע. יאני: „חבל שהפציעות הן חלק מהעניין".

גרי ונדרמולן (בית"ר ירושלים)

נולד: 2 במאי 1960 בלונדון.בן אמצעי בין חמישה אחים. משפחת אמו, מפולין. מצד אביו – מהולנד.
שיחק באנגליה ב„וימבלדון"ו„סאותאנד". ב־1982 נחת בסאן־דייאגו,ארה"ב ושיחק גם שם, עד שנתגלה בידי בית"ר ירושלים.
השכלה: ב.א. בתקשורת. לומד עברית באולפן.
תכונות: כושר פריצה, תנועה טובה ללא כדור לשטחים מתים, תכליתיות – נגיעה אחת בכדור, בעיטה טובה בשתי הרגליים,מהירות.
ביקור ראשון בישראל: ב־1966 (הוריו בדקו אפשרות של עליה, אך חזרו ללונדון).
הופעות ליגה: 9.
שערים בליגה: 4 (1, שער יתרון נגד בני־יהודה,2 שערי הנצחון נגד מכבי חיפה ובשבת האחרונה,השער המשווה הדרמאטי מול שמשון שמנע הפתעה מרעישה).

יופי וזהב: שרון אכסלרוד (מימין, מנצחת 100 גב), רזיאל רימר (המהיר בארץ) ואיילת שלזינגר

שגיא שטיגמן: צריך לחכות למשחקי הפועל

מאמן מכבי ת"א אריק רובין עם חניכותיו השח... המהירה בארץ ענת ישראל והאלופה בחזה, אי...

איילת שלזינגר: תקווה למדלייה, ב־1992.

ד"ר ברוך צ'יש: באים אליו מכל הארץ

ערן גרומי: אולי בעזרת אימון אינטנסיבי בארה"ב

כוכבי השחייה

...

גאוות יחידה

אלכס פוילסמן

כאשר הוטל ד"ר ברוך צ'יש, מאמן שחייני הפועל הוד־השרון בית־ברל למימי בריכת נכון וינגייט, בהוט אליפות החורף הבין־לאומית כשהיה שנעייה בשבת שעברה, היה בכך יותר מסמל למה שצ'יש הצליח להחדיר בחניכיו: „גאוות יחידה" – שעשתה את האגודה, בתוך שנתיים בלבד, למובילה בשחיה הישראלית. עתה, שחייניה הם אלו שיהוו את עמודי התווך בנבחרות הלאומיות לקראת המפעלים הקרובים – תחרות „ו־באומות" לנוער, שתהיה בחודש הבא ביוון, ומשחקי „הפועל". עובדה נוספת: כל אחד משחייניה הוד השרון בית ברל רואה באגודתו את ביתו השני, ואין זאת מליצה.

תופעה חיובית זו הביאה את הוד־השרון בית־ברל להיות אבן שואבת לשחיינים ממקומות שונים בארץ. וכך הצטרפו אליה גם החותרת שרון טליתמן ממושב רועי שבעמק בית־שאן, הלומדת עתה בביה"ס „כצנלסון" בכפ"ס ומתגוררת בפנימית „שטיינברג" בכפר־סבא; או שחיין החזה המבטיח תומר שוהם מראשל"צ, המתגורר אצל משפחה ברעננה. הכל – כדי לשחות אצל „בוקי" צ'יש.

סוף השבוע החולף בבריכת וינגייט האיר את נקודות התורפה בשחיה הישראלית, שנה ומחצה לפני אולימפיאדת סיאול. עיקרן – עדיין לא קמו יורשים מתאימים לשחייני „דור הנפילים", אמיר גניאל וניר שמיר; כך הדבר, גם אצל הבנות, שטרם נמצאו ביניהן יורשות להדר רובינשטיין והדר קליינמן המצטיינות. קצב ההתקדמות של שחייני התקוות, איננו משביע רצון.

קל היה להתרשם מנקודות אלו למרות שהיה ברור מלכתחילה כי רמת האליפות תהיה ירודה. זאת, משום שהשחיינים לא ערכו הרפייה לקראת... משום שהתקיימה בבריכה של 50 מטר, בעוד שברוב האגודות מתאמנים ב... החורף בבריכות קצרות של 25 מטר.

המצב הזה של רדידות, יוזייב, לדעתי, את קברניטי השחיה לשים ... דגש על הצעירים יותר, בעלי הפוטנציאל להצליח באולימפיארת ... ב־1991. והכוונה היא, בראש ובראשונה, לאיילת שלזינגר ממכבי ... הירש ממכבי חיפה וגלעד חן מהפועל גלבוע. ערן גרומי ממכבי ... כשרוני במידה בלתי רגילה, ייכלל ברשימה זאת, רק אם ישנה את ... האימונים שלו ויתחיל להתאמן עם שחיינים ברמה בין־לאומית גבוהה ... אפילו בארה"ב.

מאמן מכבי נהריה, משה הירש, איננו איש מקצוע הנוטה להצהרות ... כיסוי. לכן אפשר לתת לו אשראי מסויים, כשאמר: „אם נצליח להחזיק ... איילת שלזינגר בשחיה 5 שנים נוספות, ניתן יהיה להמר עליה כמי ... מדליה אולימפית". המשחים שבהם צופה הירש את המעשה ההיסטורי ... 200 מטר חתירה, 200 מעורב־אישי ואולי 400 מטר חזה.

איילת, 1.74 מטר, ו־60 ק"ג (5 ק"ג מיותרים) חייבת לחזק את ... בעזרת עבודה אינטנסיבית על משקולות, אם ברצונה לעבור מרמה ...

נכונות, לרמה אירופית ממוצעת. בחודש שעבר חגגה את יום הולדתה ה־15. היא בת קיבוץ שומרת שבגליל המערבי ולומדת במוסד החינוכי „אושרת" של השומר הצעיר, בקבוץ עברון. „אני רוצה להיות אלופה אולימפית ב־1992" – הצהירה.

לא מן הנמנע כי גם חברתה, הבלונדינית איריס קומן, תוכל לייצג את ישראל במשחקי 1992, במשחה ל־100 מטר פרפר או במשחי החתירה הקצרים. איריס, בת נהריה, תלמידת כתה י' במגמה הביולוגית בתיכון „קרית־חינוך", מציגה סיגנון שובה עין, אך בשלב זה מונעת ממנה קומתה הנמוכה, יחסית, להגיע לתוצאות מיוחלות.

עד לקיץ האחרון נחשב שגב פורת מקבוץ דפנה שבגליל העליון ליורשו הפוטנציאלי של אמיר גניאל. שגב ניפץ את שיאו הישראלי של אמיר, ב־1,500 מטר. אולם הכשלון באליפות העולם האחרונה, כמו גם העובדה שבשרותו הצבאי לא ניתנים לו, בינתיים, תנאים הולמים לאימון (והחל את העונה רק לפני חודשיים, קודם לכן היה בקורס, וגם כיום יציאותיו לאימונים אינן סדירות), ממקדות כיום את הזרקורים לעבר ערן הירש החיפני. ערן מודרך בידי אחד המאמנים היסודיים בישראל, נדב בטשא, לפני עשר שנים השיאן במרחקים הארוכים. ערן ונדב יודעים כי השתתפות אפשרית באולימפיאדה הקרובה, תהווה רק תחנת ביניים ליעד: „גמר אולימפי" ב־1991. אז יהיה ערן בן 21. הוא תלמיד המגמה הביולוגית ב„ריאלי", הוכיח באליפות כי הוא „פייטר" אמיתי. מעניין יהיה לראותו במשחקי הפועל.

גלעד חן מקבוץ הפציבה עדיין לא הרשים השנה. אולם בשום אופן אסור להעלות על הדעת כי ההתקדמות המלהיבה שלו בשנתיים האחרונות, נעצרה. במשחי המעורב־אישי הוא עוד יהיה שחיין שנוכל להתגאות בו. פירות ביכורים במישור הבין־לאומי ניתן יהיה לראות אצלו בעוד 5 שבועות ביוון. המתינו ותיווכחו.

מאסיבית בחרך כוח.
העליה השלישית ברציפות לגבי התיכוניים איננה מספקת אותו. הוא רוצה בפעם השלישית גם את הגביע לא מסתפק בפחות. באליפות התיכוניים יהיו לידו שניים מחבריו לחמישה הראשונה בקבוצת הליגה הארצית רמת־השרון. יתרון עצום על־פני הנבחרות האחרות. התיאום בינו לבועז צור וחיים מלכה מעמיד את היריבות נגד גור של 10 נקודות עוד לפני שריקת הפתיחה.

מליניאק: זכות יוצרים

את היסודות ל„אימפריית הכדורסל" הקטנה ברמת־השרון הניח אריה מליניאק לפני כ־6 שנים. עם הזמן הפך המפעל שם דבר, אבן שואבת לבני המקום, וותיקים ומבוססים וגם הנוער הכמעט נשכח של שכונת המצוקה מורשה. עיסוק, שלגבי המצטיינים הוא ברבות השנים למקצוע. נרב הוא הנך

בגובה הטבעת

טובי פולק

גמר אליפות התיכוניים בכדורסל, ל־1985. אולם אוניברסיטת ת"א, 2000 צופים מרעישים עולמות. המתמודדות: נבחרות מקיף „השרון" מרמת־השרון ועירוני הרצליה. נרב הנפלד ושות' מול ליאור אריטי וחבריו.

אחרי 40 דקות – שיוויון, הארכה. ארדיטי מביאה בסידרה של 7 קליעות 3 נקודות, ברציפות. 5 שניות מסיום הארכה, שוב שיוויון. הכדור ניתז מהתקפת הרצליה לקו האורך של המגרש. בחור בן 16 (כמעט), צנום, בזינוק נפלא לקוים, הודף את הכדור לכוכב, נרב הנפלד. עבירה על האחרון, שבשתי קליעות עונשין קרות כקרח מעלה את רמת־השרון ליתרון שתי נקודות, שהופכות כעבור שתי שניות לניצחון. רמת־השרון אלופה. את הכדור לנרב התעופף והעביר רותם ארליך, שנה ראשונה במקיף, כיתה י'.

זו היתה שנתה הראשונה של החבורה המוכשרת מרמת־השרון בגמר התיכוניים. הזינוק היה מטאורי. הקבוצה כולה על טהרת השביעיסטים ומטה. שום יריב, עם שמיניסטים מבוגרים ומפותחים, לא הצליח לעצור אותם, גם בשנה שלאחר מכן. בגמר '86 הם לימדו פרק גם את בני בסמ"ת, עוד אגדה תיכונית של פעם. הנפלד בשמינית, עונתו האחרונה בביה"ס, עמו עוזבים עוד שני כוכבי חמישיה: בועז גורפונג ואורי שהין. היו שניבא את סוף הדרך לחניכיו של המורה לחינוך גופני כמ־קום, בנצי יעקב.

פעם שלישית ברציפות

רותם ארליך, בתיאום עם בועז צור וחיים מלכה, חבריו לחמישיה הראשונה גם בא.ס. רמת־השרון (ניצלה מירידה מהליגה הארצית, דרום), לא רוצה לתת למקיף לרדת מהמפה. ושוב, כל השלבים המוקדמים באליפות התיכוניים מהווים רק הליך פורמאלי, הכרחי, בדרך לגמר – ביום ב' הקרוב, 9 במארס, בהיכל הספורט ביד־אליהו (לשם הועתק מאוניברסיטת ת"א) – מול אורט קרית־ביאליק, פעם שלישית ברציפות בגמר.

בימיה הראשונים של תהילת „השרון", כבר לפני שלוש עונות, עקבתי אחר החימום שלהם בשלבים המוקדמים של אליפויות בתי הספר. הכוכב הגדול, נרב הנפלד, הישרה סביבו אווירת ביטחון, אפילו אדישות. כולם הכירו ביכולתו הנדירה, שאבו השראה. צעיר אחד יצר רושם שונה. כל ליי־אפ־חימום של רותם ארליך, שישיסט, רזה וקטן, היה סיפור אחר. פעם סיבוב של 360 מעלות שנסתיימו בקליעה רכה מתחת לסל, פעם צעד וחצי קליל, שנסתיים – הפלא ופלא – בהטבעה (!). ומדובר במשהו שגובהו רק כ־175 ס"מ...

רותם, כיום 18, ילד שלישי, סנדוויץ' בין חמישה אחים ואחיות. האב, דוד, היום מנהל אגודת הספורט המקומית, שיחק בעבר כדורסל. לא מייורע־מה. את הקפיציות ירש כנראה מאימו, עדנה, מתעמלת מצטיינת בנעורותה. כיוון שהמשפחה איננה מבני הנפילים, ידע רותם מגיל אפס שעליו לעבוד קשה על ניתור, והוא עושה זאת, עד היום, ביסוריות. כשהגענו, עם הצלם, להנציח משהו מיכולתו להגיע לגבהים של ספאר ווב בניתור לסל – היה רותם עסוק באימונים בלתי פוסקים עם דילגית. עבודה בלתי מתפשרת על ניתור. מהר יותר, גבוה יותר, חזק יותר. עם זה משתלבת גם עבודה צר הראשון המובחר של הפרויקט, רותם ארליך יהיה השני. ההצעות שהופנו לרותם מהפועל ת"א ובאחרונה גם מאליצור נווה־דוד רמלה, מועמדת ללאומית בסוף העונה, עושות את העניין לריאלי, בעתיד הקרוב. רמלה אגב, ניצחה את רמת־השרון בליגה, לא לפני שספגה 38 נקודות מרהיבות מרותם, שהצליח להרשים את מנהליה אחרי שהוציא משיווי. משקל גם אול וויליאמס האימתני.

רותם יודע שמגיותיו בעליה, מודע שלכל מילה שלו היום תהיה משמעות בבוא היום. כתלמיד טוב שעשה את שיעורי הבית (י"ב, מגמה ביולוגית־ספורט, „תלמיד סביר"; עוסק גם בהדרכת קט־סל בהפועל הרצליה – קבוצתו, כרגע, ראשונה בליגה במחוז זה), אינו שוכח מילה טובה לנרב, תנוו להצלחה, למורהו בנצי יעקב, וכמובן למליניאק. מתלהב משמוליק זיסמן („אישיות!") ולא מחמיץ שום קאסטה וידיאו של המודל הגדול: אייזאה תומאס. לא פוסל על הסף שנה־שנתיים בקולג' בארה"ב. בעניין הזה, מביא את מוטי דניאל כקייס־סטארי.

רותם ארליך: כדאי להכניס את השם הזה למאגר הזיכרון הספורטיווי.■

משה לדר

להגיע אל ההימאלאיה ולכבוש את הפיסגה!

משחקי גביע אירופה נתברכו השנה בקסם המיוחד של הכרעה במחזור האחרון. ובספורט – כמו במותחנים מפורסמים – אין לך דבר יפה יותר. לו אמרו לנו כבר אחרי שני מחזורים שאלו ואלו תהיינה שתי הפינאליסטיות שיופיעו בגמר האירופי ב־2 באפריל בלוזאן – היתה לנו קורת רוח מעצם הניחוש, אבל מבחינה ספורטיבית היה יורד עלינו חורף קר ומשעמם.

צריך איפוא „להוציא קצת את הנשמה" לאורך העונה כולה, לפני משחק הגמר, לקטר עד בלי סוף, לכתוב (אחרי הפסד) ש„אפסו הסיכויים", לשוב ולכתוב (אחרי נצחון) ש„יש סיכוי", וכך הלאה, עד לכותרות הסופיות בנוסח „אנחנו בגמר".

את הכותרות הללו אפשר היה למצוא במהלך העונה לא רק במדורי הספורט שלנו. גם במדינות האחרות, שלהן נציגות בבית הגמר האירופי, מצאנו נוסחה דומה שנעה בין יאוש לתקווה, אם כי היום כבר ברור שעתוני ספרד ובריה"מ הרימו ידיים מוקדם מן הצפוי.

להזכירכם שלא מזמן, והיה זה בסוף דצמבר, שרבים וטובים אצלנו היו מוכנים לחתום על „הופעה מכובדת" של מכבי ת"א בעונת ה־11 שלה בבית הגמר. אחרי משחקי ההפסד לאורתז בצרפת ולז'אלגיריס בבריסל – כבר נישאו ההספדים. והנה, לא חלפו אלא 24 שעות, והנצחון בגומלין על הסובייטים פתח צוהר של תקווה, שהלך והתרחב ככל שקרבו הקבוצות אל קו הסיום. הנצחון האחרון של מכבי על הצרפתים ביד־אליהו, סיים פרק יפה של חמישה נצחונות רצופים!

השאלה למה אנחנו מצפים במשחקי גביע אירופה – היא שאלה נכבדה. לפני שריקת הפתיחה לעונה הבין־לאומית – היה זה אך טבעי שראינו במכבי אחת משתי המועמדות להופעה בגמר. נאמר ונכתב לא מעט בנושא זה, אך חזקים ומשכנעים יותר מאלפי המילים – היו השחקנים. למכבי סגל שחקנים טוב, ואם כי היתה אי־בהירות מסויימת לגבי כושרו של לי ג'ונסון, נצטיירה לנו הקבוצה כמנוסה ביותר בבית הגמר. גם ג'ונסון עצמו התעשת וכיום – יותר מתמיד – קשה לחשוב על כך שהוא עלול להיעדר ממהרכב בעונה הבאה, לצד ידידו הטוב קווין מגי.

ההפסדים הראשונים, ובמיוחד ההפסד הביתי הקשה ל„טרסף" מילאנו, ירדו על ראשי השחקנים, העתונאים והקהל כולו – כמים צוננים ביום קר. בחיפושים אחרי ה„אשמים" טופשו, לא אחת, על הצוות המקצועי. המאמן צבי שרף שבע מרורים ולא נזקק לדיאטה כדי להפסיד כמה קילוגרמים ממשקלו. אחרים „ירדו" גם על ההנהלה. שחקנים זכו לקיתונות בוז. מיקי ברקוביץ' ומוטי ארואסטי ירצו בוודאי להשמיד את קטעי העתונות שנכתבו עליהם בעקבות כמה משחקים.

והנה שיפטו בעצמכם מה עושה לקבוצה ולאוהדים נצחון אחד ועוד אחד. הטון, העושה כידוע את המוסיקה – השתנה מקצה אל קצה. רוח אחרת החלה נושבת. רוח של נצחונות, שהגיעה לעוצמתה המירבית במילאנו ולא פסקה בפסטיבל אחד הגדולים הזכורים לי ביציעי יד־אליהו, בנצחון האחרון על אורתז.

עכשיו מדברים כבר בקול רם ובוטח יותר על הופעה בגמר. אוהדים רבים, אכולי־יאוש בתחילת העונה, שוב אינם מסתירים את כוונתם להיות בלוזאן ב־2 באפריל.

בנקודה זו – טוב לחזור על השאלה: גמר, גמר, אך מהן הציפיות שלנו מן המעמד הזה? אין צורך בשלושה ניחושים. לפני חודש־חודשיים – היה 2 באפריל סתם יום חמישי בלוח לשנת 1987. היום יש כבר לתאריך הזה משמעות גדולה. כולם רוצים לראות את כותרות עתוני יום ו', 3 באפריל, בסגנון אחיד, פחות או יותר: „יש גביע". זה טבעי ומובן, שכן ההופעה במעמד הגמר הנה מטרה בפני עצמה, ורק הזכייה בגביע תשלים את מעגל הציפיות.

חובב הספורט הממוצע לא יסתפק בעובדה שמכבי הגיעה לשלב האחרון, כפי שמטפס־הרים נועז לא יסתפק בטיפוס אל הפיסגה הלפני־אחרונה של ההימאלאיה. הוא ירצה לכבוש את ההר, בדיוק באותה מידה שמיקי ברקוביץ' ירצה להניף את הגביע. זכורה התמונה שפורסמה לפני 10 שנים, ליתר דיוק ב־7 באפריל 1977 בבלגראד: טל ברודי הניף אז את הגביע האירופי הראשון ולצידו נראה מיקי שמח וצוהל. את הכבוד הזה ירצה מיקי להעניק השנה לחברו הטוב מוטי ארואסטי.

אנו מוצאים עצמנו מקדימים בציפיות, שהן לגיטימיות כשלעצמן – אך הספורט, מטבעו, דוחה אותן בשתי ידיים, ובצדק. צריך לזכור שלשתי הפינאליסטיות יש ציפיות זהות באשר למטרה הסופית של המאבק על הגביע. מכבי היתה כבר במעמד הזה לא פחות מארבע פעמים. פעמיים ניצחה ופעמיים הפסידה. מעטים זוכרים את מעמדי ההפסד. התהילה שייכת, כרגיל, למנצחים.

אם אין אני לי – לי לי.

מיקי. אולי השנה?

תהיו רעים בעונה וטובים בגמר־סל

הכותרת ממצה, דומני, את משחקי הסיבוב הראשון בשלב הגמר־סל. מארבע הראשונות בעונה הרגילה נותרו לפליטה רק מכבי ת"א ואליצור נתניה; החברים החדשים במועדון האירופי הן הפועל מתל־אביב ומחיפה, להזכירכם מקום שישי ושביעי בעונה הרגילה. חולון וגליל־עליון בבית התנחומים, יחד עם מכבי חיפה ובית"ר ת"א.

במחצית הראשונה של בנין החמאם בנתניה, השבוע ביום ראשון, היו כבר מי שהספידו את אליצור. מכבי חיפה הובילה בביטחה ביתרון משכנע בן 13 נקודות והגדילה ל־15 מיד עם פתיחת המתצית השניה. ואז נעצרו הירוקים, שכבר זכור משחק שלישי על סגנית האלופה מן העונה שעברה. 9 נקודות ב־13 דקות הבאות – מספקות את הכותרת לנצחון אליצור. אלמלא נאיביות וחוסר נסיון של שלושת הצברים שבחבורה החיפנית, יתכן שהיינו זוכים למהפך שלם בבית העליון של הגמר־סל, אך בסיום ניצחה הקבוצה שניצלה את ביתיותה עד תום. אלה הם כללי המשחק בליגה לכדורסל.

העונה הרגילה אינה נושאת עימה שכר כלשהו לקבוצות הטובות יותר. עם 10 הפסדים ואף יותר, אפשר להגיע בסופו של דבר עד למשחק על המקום הראשון בשלב המאוחר יותר של הגמר־סל. כבר שמעתי הצעה מעניינת בנידון: למה להתאמץ ולהביא שחקני־חיזוק בעונה הרגילה, אם אפשר לסיים בה במקום השמיני ולהתחיל את הסיפור משלב הגמר־סל? – יבקש מי שיבקש מהאיגוד רשות לחזק את הקבוצה רק לקראת שלב הגמר־סל ובכך לחסוך כספים רבים ואולי גם תיתכן זכייה באליפות...

הצעה מגוחכת? – האמינו לי שלא. ישחקו נערי הפועל תל־אביב וחיפה לפנינו בעונה הרגילה ולקראת השלב המכריע יוציאו את השפן מהשרוול ויתפסו אירופה.

ואם לא תשונה השיטה הנוכחית – כל הסיכויים שבמסגרת המאמצים לייעל את הליגה – תתקבל גם החלטה שכזאת.

תחזיטוטו

עישו שכטמן

השבת – גביע

השבוע תחול הפסקה בליגה והמשחקים בשבת יהיו במסגרת גביע המדינה (סיבוב שלישי). בכלל, זה שבוע שכולו גביעים – כי באמצעו נערכו משחקי הגמר בגביע הטוטו, לאומית וארצית.

משחקי גביע הטוטו השנה הפתיעו רבים ממנחשי הטוטו. גם השבוע, מאחר שמשחקים רבים יהיו בין לאומיות לארציות ונציגות אחרות מהליגות הנמוכות – יש לצפות, כנראה, להפתעות. אם לא יהיו – לא תהיה בעייה לנחש.

אגב ניחושים: בשבוע שעבר ניחשנו כאן 13. המשחק היחיד שבו נכשלנו, כרגיל, היה משחקה של מכבי חיפה. לא רע לגבי שבוע שבו רק אחד ניחש 14 וכ־20 – ניחשו 13.

בתחזית השבוע תמצאו בסוגריים את מיקומן של הקבוצות בליגות השונות.

1. הפועל פ"ת – הפועל באר יעקב. המגרש הגדול של פ"ת ייקל עליה להשיג נצחון על נציגת הליגה הרביעית (פ"ת – 6 בלאומית; באר־יעקב – 3, בליגה ב' דרום ב').

2. הכח – הפועל כפר־סבא. מאבק בין שתיים שזכו השבת בנצחונות. כפ"ס מציגה שוב את הכדורגל הטוב שלה, כפי שעשתה בתחילת העונה והיא תנצח בחוץ קבוצה שעיקר דאגתה עתה כיצד להישאר בארצית. 2. (כפ"ס 3 בלאומית, הכח – 12 בארצית).

3. הפועל חדרה – הפועל לוד. לפני שנה הגיעה מכבי חדרה לחצי גמר הגביע. הפועל חדרה, למרות שאיננה מצליחה באחרונה במאבק בליגה, מסוגלת ביום טוב לנצח כל קבוצה, אפילו את לוד. משולש. (הפועל חדרה – 5 בארצית, לוד – 5 בלאומית).

4. מכבי חיפה – הפועל בית שאן. תגידו, יכול להיות שמכבי חיפה, האימפריה, האלופה שנתיים רצופות, הקבוצה עם בריאלובסקי, ממן, ואבירן, לא תנצח? – למרות שחיפה הכשילה אותנו בניחוש 14 בשבוע שעבר, נסמן לה הפעם 1. (מכבי חיפה – 10 בלאומית, בית־שאן – 11 בארצית).

5. בית"ר נהריה – שמשון. בעת כתבית שורות אלו, איננו יודעים עדיין מה עשתה שמשון בגמר גביע הטוטו. כן אם זכתה ובין אם לא – היא תנצח את הקבוצה הצפונית מתחתית הליגה הארצית. אולי נסמן גם X קטנטן, להפתעה. X,2. (נהריה – 15 בארצית, שמשון – 7 בלאומית).

6. בית"ר ת"א – מכבי שעריים. בית"ר ת"א, הנלחמת על מקומה בלאומית, תפגוש קבוצה שהיתה בלאומית בשנה שעברה והיא במורא גבוה: ניצחה בשבת שעברה במשחק החשוב ביותר שלה, השנה, הדרבי הרחובותי. משולש. (בית"ר – 13 בלאומית, שעריים – 7 בלאומית).

7. בית"ר ירושלים – בית"ר חיפה. תואר אחד כבר מונח בכיס של "להקת מלמיליאן" (הוא באמת מאמין שבלוטו יותר מעניין מאשר בטוטו?). השבת תעשה ירושלים צעד ראשון בדרך לתואר שני. נצחון לבית"ר ירושלים, כמובן. (ירושלים – 1 בלאומית; חיפה – 5 בליגה א' צפון).

8. טבריה – הפועל באר־שבע. במגרשה, טבריה למרות מקומה בארצית, לא תוותר בקלות. משולש. (טבריה – 9 בארצית; ב"ש – 12 בלאומית).

9. הפועל ת"א – רמת השרון. לתל־אביבים נשארו 11 מחזורים כדי לשאת את תואר האלוף והם יסא[...] להחליפו בתואר מחזיק הגביע. נכון זה של המשחקים – הם ינצחו. 1. (ת"א – 9 בלאומית, רמת השרון – 11 בליגה א' דרום).

10. הפועל רעננה – בני יהודה. קבוצת השכונה זוכרת עדיין את הנ[...]סים ושמחת הזכייה בגביע. השנה [...] עדיין רחוק. לא תפסיד כשלב [...] X,2. (רעננה – 3 בליגה א' צפון, בני יהודה – 2 בלאומית).

11. יבנה – צפרירים. רק שלוש מקומות מפרידים ביניהן – יבנה במקום 14 בלאומית וחולון ראשונה בליגה הארצית. האורחים מצויים כאחרונה בכושר מצויין. משולש.

12. מרמורק – מכבי פ"ת. נראה לי כי כאן ייפול "הקורבן הלאומי" הראשון. לשתי הקבוצות, למרות הבדל הליגות, סגנון דומה. מרמורק, למרות ההפסד בדרבי – עשויה להפתיע. 1,X. (מרמורק – 13 בארצית, פ"ת – 11 בלאומית).

13. מכבי נתניה – עכו. שתי הקבוצות שניצחו בשבת שעברה בליגה ומסוגלות להפתיע, לחיוב ולשלילה. 2,1. (נתניה – 8 בלאומית; עכו – 8 בארצית).

14. בית"ר רמלה – מכבי ת"א. מכבי ת"א, קבוצת הפאר לשעבר, שפספסה את הליגה, את גביע הטוטו ותשקיע כל מירצה בגביע. רמלה תצליח, אולי, לסחוט הארכה. מאחר שבמשחקי הגביע קובעת התוצאה בתום ה־90, נסמן X ו־2. (רמלה – 14 בארצית, מכבי ת"א – 4 בלאומית).

הצעות השבוע

שיטות מלאות

משחק	סולידי 2	סולידי x	סולידי 1	הפתעות 2	הפתעות x	הפתעות 1	הגיוני 2	הגיוני x	הגיוני 1	לעשירים 2	לעשירים x	לעשירים 1
1			X		X				X			X
2	X	X	X	X		X	X	X		X	X	X
3	X			X	X		X		X	X	X	
4			X		X				X			X
5	X				X	X	X	X		X	X	
6	X	X	X		X			X	X		X	X
7			X	X		X			X			X
8	X	X	X		X		X		X	X	X	X
9			X		X	X			X			X
10	X				X		X			X		
11			X	X		X		X	X		X	X
12	X					X	X	X		X		
13			X		X				X			X
14	X			X			X		X	X	X	X

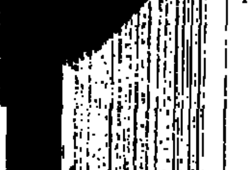
	סולידי	הפתעות	הגיוני	לעשירים
שלשות	3	–	–	3
כפולים	–	6	8	4
טורים	27	64	256	432

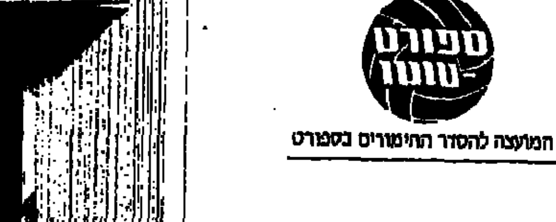
שיטה מצומצמת

משחק	2	x	1
1			X
2	X		
3	X	X	X
4			X
5	X	X	
6	X	X	X
7			X
8	X	X	X
9			X
10	X	X	
11	X	X	X
12		X	X
13	X		X
14	X	X	

שלשות 4
כפולים 5
2,592 טורים מלא
288 טורים בשיטה המצומצמת

משחק	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
3	2	x	1	2	x	1	2	x	1
4	1	1	1	1	1	1	1	1	1
5	2,x	2,x	2,x	2,x	2,x	2,x	2,x	2,x	2,x
6	x	1	2	1	2	x	2	x	1
7	1	1	1	1	1	1	1	1	1
8	1	2	x	x	1	2	2	x	1
9	1	1	1	1	1	1	1	1	1
10	2,x	2,x	2,x	2,x	2,x	2,x	2,x	2,x	2,x
11	2	2	2	x	x	x	1	1	1
12	x,1	x,1	x,1	x,1	x,1	x,1	x,1	x,1	x,1
13	2,1	2,1	2,1	2,1	2,1	2,1	2,1	2,1	2,1
14	2,x	2,x	2,x	2,x	2,x	2,x	2,x	2,x	2,x

אלכס דורון

כשבא, לפני ארבע שנים, לביקור־קייץ של כמה ימים בישראל, שהתארך לחודש, נפוצו מיד שמועות שמכבי ת"א עומדת לרכשו. אבל לשם כך היתה צריכה לגייס כ־700 אלף דולאר... ■ כיום הוא אחד ה"גארדים" הטובים ביותר בנ.ב.א. "משהו שבין מג'יק ג'ונסון למייקל ג'ורדן" ■ וירטואוז וכובש לבבות ■ רג'י תאיוס – כדאי לשים לב אליו

רג'י היפה

אריק הניג

קייץ 1983. מכבי דרום ת"א שעלתה ללאומית, מגיעה למשחק מבחן בחולון. בהפסקה מוליכים החולונים כ־20 הפרש. מאמן דרום ראז, מולי קצורין, שולף "שפן" לא מוכר. אט־אט מתחיל קומץ הצופים לשפשף עיניו בתמהון נוכח מבצעיו של האלמוני, העושה במגרש כבתוך שלו ומחזיר את דרום לתמונה. "המומחים" מתחילים בספקולציות: מה יהיה אם מכבי ת"א תקנה את האלמוני? – מהר מאד מסתבר כי האלמוני הזה, רג'י תאיוס מרוויח ב־NBA רק 700 אלף דולר בשנה, ופשוט "ירד" מהשיקאגו בולס למכבי דרום, לביקור־קייץ אצל ידידו ג'קי רובינסון.

גם היום יהיו כאלה שישאלו רג'י מי? למרות שמדובר באחד הגארדים הטובים בעולם, שאפילו מג'יק ג'ונסון ואייזאה תומאס מתקשים לעמוד מולו באחד על אחד.

עבודה סוציאלית

רג'י תאיוס, 29, 1.99 מטר, חזק ווריז – "משהו בין מג'יק לג'ורדן – הוא אחד המבריקים בשחקני המקצוענים, "טיפוס": וירטואוז במגרש וכובש לבבות מחוצה לו. בישראל אין מרבים להזכירו, משום שהוא משחק בקבוצה אלמונית־במקצת, סקרמנטו קינגס. ההפסד כולו שלנו.

ב־1978 גוייס לשיקאגו, כבחירה מס' 9 בדראפט, שיחק שם חמש וחצי עונות ועתה, עונה שלישית בקינגס. הממוצע שלו 18.5 נקודות, 8 אסיסטים ו־4 ריבאונדים למשחק.

את הקריירה הספורטיבית שלו החל באוניברסיטת נאבאדה של מיקי ברקוביץ וג'קי רובינסון. ב.א. בעבודה סוציאלית. אם ייאלץ מסיבה כלשהי לסיים שירותיו ב־NBA, יוכל לשמש קצין מבחן.

מיד כהגיעו ל"בולס", עלה למעמד כוכב – שחום העור היחיד שהתקבל לשכונה היהודית "איילנד פארק" ולא בכדי. רג'י – עיניים ירוקות, אינטליגנציה וקסם אישי – "מפיל חללים" בכל מקום לשם מגיע. גם בישראל. התכוון לביקור של כמה ימים. נשאר חודש והשאיר אחריו "סימנים" לא מעטים.

מודע, לדבריו, ל"תכונות הפיסיות המיוחדות שהעניק לי האל במתנה. הכל שם, למעלה, מתוכנן והתכונות הללו הוענקו לי מסיבה כלשהי, אינני יודע מהי... את המענק הזה עלי לפרוט מדי ערב מול האוהדים המשלמים במיטב כספם. אני מזיע קשה כדי לעשות זאת".

פעם אמר: "כוכבי הקולנוע והגיבורים מהספרים, אינם ניתנים למגע ידי אדם. אנחנו הספורטאים־הכוכבים נמצאים בטווח נגיעת יד מאוהדינו הצעירים. כשצעיר כזה מתקרב אלי, אעניק לו את כל תשומת הלב". ורג'י גם נאה מקיים. ליחסו לאנשים ובמיוחד לבני נוער, יצא שם כארה"ב. הוא נוהג להיפגש לעתים קרובות עם נוער, לשיחות ארוכות על כל הבעיות כ־ עולם.

הופעתו החיצונית הנאה מכניסה אליו, לבד מנשים, גם יצרני אופנה וקוסמטיקה. הוא משמש להם דוגמן וקוצר בכך הצלחה לא מבוטלת. בכדורסל הוא מצליח בזכות שליטה כמעט־אבסולוטית בכדור, ראיית מגרש מעולה וכמובן יד נפלאה מבחוץ וכוח פריצה לסל.

"אסור לדכא אותי"

"אני צריך חופש מוחלט במגרש כדי להנהיג אותו מאחור ולפעול כראות עיני. להחזיק בכדור, למסור לשחקן פנוי, לקלוע או לעלות לסל. אם מנסים לדכא אותי בכך, אין רג'י תאיוס". כך קרה בשיקאגו לאחר חמש וחצי עונות נפלאות. המאמן השני בנבחרת, קווין לאגרי, לא היה מסוגל משום מה לקנות את היכולת הווירטואוזית של רג'י והושיבו לעיתים מזומנות על הספסל. העתונות והקהל "קטלו" את המאמן וההנהלה – אך אלו היו נחושים בדעתם ועם הגיבוי שנתנו להם בעלי הקבוצה והמנכ"ל, הלכו עד הסוף המפתיע, כשתאיוס נמכר לקינגס (תחילה שיחקה בקנזס, כיום בסקרמנטו, קליפורניה). עד כמה שגתה הבולס אפשר ללמוד מכך שהבעלים, המנכ"ל והמאמן כבר אינם בשיקאגו – והקבוצה נשלטת כיום בידי היהודים ג'רי ריינסדורף וג'רי קראוס והמאמן הצעיר דאג קולינס, לשעבר שחקן פילדלפיה. במקום רג'י נרכש מייקל ג'ורדן... רג'י הוא עתה הבוס הבלתי מעורער בקינגס.

למרות משחקו הכמעט מושלם, מוטרד תאיוס ממשחק ההגנה שלו, שאיננו נורא כל־כך, אך יש פער גדול בין זה לבין יכולתו בהתקפה. "אני צריך להשקיע הרבה בניהול המשחק וברכישת הנקודות, כך שלעיתים לא נותר מקום להגנה, אך אינני מוותר ומנסה בכל כוחי להשתפר בהגנה". פעמיים נבחר לאולסטאר, אך עודנו בטוח שטרם מיצה את הפוטנציאל שבו, מה שגורם לחיכוך תמידי בינו לבין מאמניו. ככל שאהיה טוב, תמיד ירצו ממני יותר. 'יש לך פוטנציאל', הם זורקים וממשיכים הלאה. מה אני אשם שתמיד אני נראה טוב ומחייך הרבה? – יש מאמנים הדורשים שתהיה תמיד זעוף־פנים".

נולד באינגלווד, לוס־אנג'לס, מטרים ספורים מהפורום של הלייקרס. תחילה התלבט בין בייסבול לכדורסל – לבסוף העדיף את הסלים. תחביביו, מחוץ ל"שעות המגרש": טיולים, צייד ודייג. השיא שלו: דג שאורכו 3 מטר, במשקל 165 ק"ג, שדג יחד עם נורם ניכסון, חברו מהלוס אנג'לס קליפרס.

איש של אורות־זרקורים וצל – אך עם שניהם הוא מסתדר היטב. למרות שהקינגס איננה בין "האריות בחבורה", הקהל אוהב אותו. הראייה: 2,500 צופים נוספו לקהלה, מאז שבא לסקרמנטו. נתונים פיסיים טובים, יכולת מכניקה ונחישות־החלטה – הם שעמדו לו מול שמונה מאמנים בשבע שנותיו בנ.ב.א. ■

לנצח ביושר – להפסיד בכבוד

פרשת זיופי הגיל שנחשפה בהפועל שקד רעננה (קט סל), היא גם בעלת השלכות לליגת הילדים ■ יש מקום לחקור אם אין מקרים דומים נוספים ■ גם חדרה במועדון ה־100

צבי גלפרין

הנושא המדובר ביותר השבוע בליגות הקט־סל והילדים היה פרשת זיופי הגיל שנחשפו בהפועל שקד רעננה (קט־סל, שרון). וועדת המשמעת באיגוד הכדורסל, בעקבות נתונים שקיבלה ממשרד חקירות פרטי ששכרה מכבי רעננה, הענישה את שקד רעננה בחומרה רבה: כל עשרת נצחונותיה, שהביאוה למקום הראשון בטבלה, נפסלו ובעקבות זאת ירדה ביום אחד מהמקום הראשון למקום האחרון. בנוסף לכך נקנסה ב־600 ש"ח והשחקן שגילו זוייף, נענש גם הוא.

יש מקום לחקור אם אין מקרי־זיוף דומים, ומכוערים שכאלו, בעוד קבוצות. אחרי הכל, ליגות הקט סל והילדים מיועדות לשמש גם ובעיקר מסגרת לימודית לערכי ספורט, ולהגינות. אלו קודמים לנצחונות ולהשגים.

גם חדרה ב־100

מכבי יהודה חדרה (מחוז שומרון), הלכה בעקבות הפועל באר־שבע, בשבוע שעבר – והצטרפה גם היא ל"מועדון ה־100" בעקבות נצחונה על הפועל ג'ת, 2־119 (!).

התוצאות, כפי שנתקבלו השבוע מאיגוד הכדורסל:

מחוז גליל

ג. עינות ירדן – שדה נחמיה/גונן 39־56, ג.עינות ירדן – הגושרים 58־41, נאות מרדכי – מלכיה 60־36, מלכיה – קרית שמונה 55־30, נאות מרדכי – מכבי מטולה 46־40.

מחוז צפון

צפת – חוקוק 87־24, מרום הגליל – ראש פינה 53־43.

מחוז עמק הירדן

מכבי טבריה – גוש חיספין 54־42, גליל תחתון – לביא 59־38, מכבי טבריה – אפיקים 34־27, דגניה ב' – רמות גולן 49־34.

מחוז בית שאן

חפציבה/ בית אלפא – שדה אליהו 54־36, יזרעאל/עפולה – עין חרוד איחוד 42־33, עין חרוד מאוחד – מעלה אפריים 52־29, עין חרוד איחוד – מעלה אפריים 58־29.

מחוז עמקים

יפעת – ויצ"ו נהלל 67־24, יפעת – נהלל 46־25, נצרת עלית – מרגין טבעון 81־39, עוגר עפולה – מרגין טבעון 85־26, קרית טבעון – קישון העמק 50־37.

מחוז מפרץ

מכבי בני ביאליק – אליצור עכו 76־22, מכבי כרמיאל – שלום קרית אתא 67־33.

מחוז חיפה

אליצור קרית אתא – מכבי חיפה כפר גלים 39־22, מכבי יוסף חיפה – הפועל יגאל חיפה 38־20.

מחוז שומרון

פרדס חנה – מכבי חדרה 73־31.

מחוז נתניה

מכבי נתניה – מכבי קוכה נתניה 89־12, הפועל כפר חיים – אליצור מ.ס. נתניה 45־33, כפר ויתקין – אליצור נתניה 39־36, חרות – הפועל נורדאו נתניה 44־31, כפר ויתקין – אליצור נתניה 39־36, מ.ס. אבן יהודה – אפורחי בית יצחק 53־18, מ.ס. אבן יהודה – מכבי נתניה 53־45.

מחוז שרון

א.ס. ארז רמת השרון – א.ס. יחדיו רעננה 43־29, מ.ס. תפוז אבן יהודה – א.ס. יחדיו רעננה 48־43, הפועל רעננה – הפועל הרצליה 54־46, מכבי אלפי־מנשה – מכבי מזרח רעננה 45־40.

מחוז דן

א.ס. הצעירים רמת השרון– אליצור גבעתיים 46־31, מכבי שלום ר"ג – אליצור בני ברק 42־16, אליצור משהב ר"ג – אליצור תפוח קרית אונו 58־39, הפועל הדס חולון – בית"ר ר"ג 86־43, מכבי ת"א רמת־אביב – בית"ר ר"ג 78־27, מכבי ת"א רמת אביב – ברוש גבעתיים 32־31, מכבי פ"ת – מכבי ת"א 39־37.

מחוז תל־אביב

מכבי דרום ת"א – א.ס. רמת השרון 74־43, הפועל ברוש חולון – מכבי אשכול פ"ת 45־37, מכבי ת"א – כנל גבעתיים 58־45, אשכול פ"ת – מכבי מרכז ר"ג 53־44, הוד השרון – מכבי מרכז ר"ג 53־43.

מחוז שפלה

נווה דוד רמלה – הפועל ת"א 58־47, חרמש גבעתיים – מכבי רמת חן 93־12.

מחוז מרכז

רמת אפעל – אליצור צפון דוד רמלה 36־35, אליצור ראשל"צ – הפועל יהוד 31־14, הפועל לוד – מכבי דרום ת"א בת ים 54־51.

מחוז שורק

הפועל נס ציונה – נען 58־49.

מחוז ירושלים

מכבי רימון – בית"ר ים 78־16, מטה יהודה – מכבי ים 37־34, מכבי רימון – מטה יהודה 68־31.

מחוז דרום

באר טוביה – אליצור אשקלון 66־55, עזתה – הפועל אשדוד 35־31, גת – ארז 82־20, זית שער הנגב – שער הנגב 55־17.

מחוז הנגב

בניש חצרים – גוש קטיף 45־42, עומר – כארי 73־17, רביבים – אילות 40־25, עומר – ערד 53־34. ילדות,

מחוז צפון

גדות – חוקוק 60־7, דפנה – כפר גלעדי 32־22, ראש פינה – חוקוק 35־21, נאות מרדכי – כפר גלעדי 32־22.

ילדות, עמקים

עפולה – שדה אליהו 63־22, בית אלפא – עמק הירדן 27־24, גילבוע – עין חרוד איחוד 23־17, עין חרוד – עמק הירדן 28־10.

ילדות, חיפה

גבעת חיים – מגידו הרי אפריים 63־33, יפעת – הפועל מחוז חיפה 48־20, שדות ים – עין דור קישון 56־28.

ילדות, מרכז

אליצור סלע ראשל"צ – אליצור ראשל"צ 61־27, אליצור קרית אונו – יד מרדכי 32־31, מכבי רמת חן – אליצור קרית אונו 52־48, כפר הס שפיים – אליצור ראשל"צ 2־0 (טכני).

הפועל נאות־מרדכי/ כפר בלום (אלופת הגליל העליון). שורה עליונה, מימין: אריק מנקין (מאמן), גיא טריגר, דביד דנן, אלון ביתן, יוהר אלכסנדר, ניב בן־דוד, חגי גולן, מרסל לבטון (מנהל הקבוצה). שורה תחתונה, מימין: גיא קרידן, דן פלטיגל, גלעד פיין, נמרוד מילר, ערן חזן, אלדד מילר, יריב רטנר.

חטיף

תוכנית הרדיו „צעד וחצי" תורחב בשנה הבאה

ימים שני וחמישי בשבוע בין 8 ל־11 בלילה, זה הזמן שלהם – של שדרי הספורט הצעירים בגלי־צה"ל. בשקט ובצינעה השתלטו על זמן השידור שהועמד לרשותם, כדי לדווח לחובבי הכדורסל בישראל על מהלך משחקי הליגה הלאומית. התוכנית „צעד וחצי" היא ה„שירים ושערים" של הכדורסל.

ההתחלה היתה לפני כשנה. פינה של עשר דקות, לפני חצות, בכל ערב שבו נערכו משחקי הליגה. בתוך פרק זמן קצר רכשה התוכנית אוהדים רבים והשנה הוחלט על שינוי. מהתמקדות בדיווח ממשחק אחד ועדכון שוטף מכל השאר, עברו עורכי התוכנית לדיווח ישיר מכל המשחקים, באותו ערב.

את הרעיון למבנה התוכנית העלה דן שילון בשיחה עם מפקד גל"צ נחמן שי. שי נדלק על הרעיון ולמעשה נחשב למי שמעניק את הדחיפה ומעמיד את התנאים הכלכליים הדרושים.

ה„מפקד" מספר שמכבר חיפשו בתחנה כיצד לפרוץ דרך לתחום חדש. את הכדורגל החליטו להשאיר לרשות השידור הממלכתית ולכן שמחו להתלבש על הכדורסל, פרוייקט שבו גילו לדבריהם עולם חדש.

בשנה הבאה יש כוונה להרחיב את התוכנית. בסוף השנה יוקם צוות שידון בעתידה, ייערכו ימי עיון לשדרים חדשים, בעיקר בענייני תיקשורת ורדיו. הכוונה להגדיל את צוות השדרים ולשפר את הידע התקשורתי.

הפרשן איתן גרין והמאמן צבי שרף ב„שעה השלישית" של „צעד וחצי"

אם רכשה לה התוכנית הצלחה, יש לזקוף זאת בעיקר לשדר הפופלרי אלי ישראלי, הנותן לה את הקצב, הצבע והפילפל. אלי משתלט בקלות על הנעשה באולפן וגם על השדרים הצעירים שבמגרשים ומגלה נוכחות שידור ללא מאמץ מיוחד. הוא נחשב למי שהחדיר לרדיו את המוסיקה הברזילית. עתה הוא מחדיר למאזינים את הכדורסל.

ישראלי מגדיר עצמו כמשוגע על ספורט בכלל וכדורסל בפרט (נ.ב.א.). הוא רתם למבצעו את איתן גרין (35), שחקן נוער לשעבר בהפועל ת"א ובימאי סרטים בהווה. איתן משמש פרשן, בהתנדבות (!) בשעת שידור המשחקים ובשעה השלישית של התוכנית, בה מתארח באולפן, מדי שבוע, איש מקצוע אחר. גרין הוא המראיין העיקרי.

בינתיים הספיקו כבר להתארח בתוכנית זו אנשי מכבי ת"א – היו"ר שמעון מזרחי והמאמן צבי שרף. השניים „עברו בשלום" את מראיינותם, הנחשבים בעיני יודעי דבר לאנשי מחנה „האדומים". אך מזרחי ושרף הביעו שביעות רצון מרמת השאלות שהוצגו להם.

מזרחי, למשל, התארח בתחנה דקות מעטות לאחר ההפסד היחיד שספגה מכבי העונה, בליגה – לחולון וענה בשקט על כל השאלות. הוא ביקש בסיום את קלטת השידור, למזכרת. שרף התארח באחרונה לראיון מקיף, שם החל „לסגור חשבונות" עם מבקריו. לדבריו, התוכנית מעניינת והוא מאזין לה בקביעות (בשעה השלישית שלה). כן התארחו שחקני העבר עופר אשד, חיים שטרקמן, חזי ברזילי ועוד.

עורך התוכנית הוא כתב הספורט הקבוע של גל"צ, רון גורביץ (חייל, 19) המודה כי „הכייף הגדול ביותר שנזדמן לי לעבוד יחד עם האליל הפרטי שלי – אלי ישראלי".

יוסי רוזנר

אלי ישראלי, ליד המיקרופון

זוג מן השמיים

לחוג הסילון הבינלאומי של היפים, העשירים והמפורסמים הצטרף עתה כוכב הטניס השוודי מאטס וילאנדר שנשא לא מכבר לאשה את הדוגמנית הדרום־אפריקנית סוניה מולהולאנדר. הזוג נפגש לראשונה במועדון לילה אמריקני, באחד הטורנירים שבהם השתתף הכוכב השוודי. היתה זו, כדבריהם, אהבה ממבט ראשון. מאז קשה היה להפריד את השוודי התתיך בן 21 מדוגמנית הצמרת בת ה־24 שכבשה את המסלול האמריקני.

שנתיים הצליחו להסתיר את הרומן שלהם מעיני העיתונות הבינלאומית. „רצינו להיות בטוחים ברגשותינו לפני שניתן להם פרסום פומבי", הצטדקו בעת שנישאו, בינואר, חתונה מפוארת בדרום־אפריקה למחאת חוגים פוליטיים רבים.

„אנחנו דומים זה לזו בתחומי ההתעניינות שלנו ובאופי. אנחנו זוג מן השמיים – למרות שבאים משני חלקי תבל כה שונים", הדגיש הזוג הנוצץ, האוהב להתבודד, לצפות בוידיאו, לטייל ברגל, להתבדח ולקחת את החיים בקלות. עם סכומי העתק שעומדים לרשותם, עתה, אין כל סיבה שלא יקחו את החיים בקלות: אמה של סוניה חולשת בדרום־אפריקה על עסקי דוגמנות והיא שפילסה את הדרך לקריירה המזהירה של הבת היפהפיה, הצעירה בחמש בנותיו יפות התואר של חוואי אמיד מאוד.

כסף הולך, כידוע, עם כסף וההורים המאושרים של סוניה אמרו כי קלטו את מאטס למשפחתם משום שהוא מוכשר, יפה, עשיר וגם נוצרי טוב שהבטיח להשגיח על בתם. שמועות עקשניות טוענות כי היא מצפה לביקור החסידה. מאטס טרח להכחישן וטוען שרעייתו כבולה לחוזים שמנים של דוגמנות – „אם כי הרעיון, של הריון, דווקא נראה לי".

בינתיים מסייר הזוג היפה ברחבי תבל, „ירח דבש ממושך", הם קוראים לזה. וילאנדר שעייף בשנה האחרונה מתחרויות אין־ספור, שבע מטניס. הוא נטל חופשה של למעלה מחצי שנה ומודע לסכנה הכרוכה בכך לקריירה הבינלאומית שלו. „אינני חושש. אני שואף להיות הטוב בעולם, מספר 1 ואני משוכנע כי אצליח להשיג את היעד הזה, גם אם אצמצם את הופעותי בטורנירים ואתמקד בחשובים שבהם. אינני יכול לעמוד בקצב הרצחני הנדרש ממני. אינני יכול להשביע תמיד את רצון האחרים ולעמוד לרשות הכלל".

עתה הוא עומד כולו לרשות רעייתו, המעריצה הגדולה ביותר שלו, שאינה מחמיצה אף אחד מהטורנירים שלו: „אני אוהבת אותו כל כך כי הוא טניסאי מצויין, אדם ישר, בעל חוש הומור בריא וגבר מדליק", הכריזה סוניה להנאת התקשורת בסקנדינאוויה.

אסתר אדלשטין, סופרת „מעריב" בקופנהגן

מאטס וילנדר השוודי ורעייתו הדרום־אפריקנית: „הוא גבר מדליק"

קרטה־דו – אחד ויחיד

בי"ס בין לאומי לאומנויות לחימה מלכד סביבו המוני צעירים, מבוגרים ונשים, סביב פעילות שעיקרה הגנה־עצמית, תישול הגוף והרוח, פילוסופיית חיים, חינוך ותרבות בדרך יחודית השווה לכל.

קארטה־דו בי"ס בין לאומי לאומנויות לחימה המייצג בלעדית את קארטה־דו אינטרנשיונל – בי"ס יוקרתי לאומנות הקרטה־דו לו סניפים בכל יבשות העולם.

בקראטה־דו מילת המפתח היא מקצוענות – ברמה הגבוהה ביותר, לכן אין פלא שהבי"ס הר־תיק, זכה ליוקרה רבה הן בארץ והן מעבר לים. לקארטה־דו פעילות בין לאומית ענפה שכוללת מחנות אימון, קורסים מיוחדים בכל שטחי אומנות הלחימה, מערכת מלאה של חכשרת מדריכים ומאמנים, תילופי משלחות ומדריכים מבכירי השיטה מבקרים בקבי־עות בארץ מדי שנה. קארטה־דו עדיין לא התאושש מביקור ראש השיטה ה"קנצ'צו" בארץ (ביקור שזכה להדים רבים בחוגים של הענף) וכבר ההכנות בעיצומן לכינוס העולמי של קארטה־דו אינטרנשיונל שיתקיים הקיץ ליד אגם לוצרן בשווייץ. מעל 120 מחניכי קארטה־דו בישראל יצאו להתאמן במרכז האימונים הגדול ביותר שהתקיים מעולם.

מדריכי קארטה־דו כולם מוס־מכים ע"י קארטה־דו אינטרנש־יונל ונושאים רשיונות הדרכה בין לאומיים, מתאמנים במרץ ונמצ־אים תחת הדרכה ופיקוח צמוד של ראשי השיטה.

בראש הפירמידה עומד שהאן (רב אומן) רוני קלוגר – דאן 5 ראש קארטה־דו בישראל ובאי־רופה. שהאן רוני רכש את השכל־תו המקצועית ב־15 שנות אמון והוראה במשרה מלאה. למד כמדריך ·מתלמד בשנים 1975–1974 בדרא"פ, עבר מספר רב של השתלמויות באנגליה, שוויץ, יפן־אוקינאוה וחזר שנית לדרא"פ.

שהאן רוני מהדמויות הבול־טות של ענף הקארטה המתפתח בישראל, הוא השתתף כחבר נבחרת ישראל במכביות ה־10 וה־11 ובמכביה האחרונה שימש כמאמן נבחרת מערב גרמניה בקארטה. שהאן רוני מדריך זה 5 שנים בקביעות בשוויץ במחנה אימונים המתקיים בשיתוף אי־גוד הקארטה השוויצרי וזוכה לפפולאריות רבה שם. רוני משמש כמאמן ומרכז קורס מאמני קארטה מוסמכים ראשון מסוגו בארץ, שמתקיים בבי"ס למאמנים במכון וינגיט.

רוני חבר הנהלה ומרכז של התאחדות הקארטה בישראל ולאחרונה נבחר כשופט לאומי ראשי של ההתאחדות. רוני משמש גם כחבר הוועדה ה־מקצועית של מרכז הפועל והוא עומד בראש מחלקת קארטה־דו בפועל פ"ת.

ההרשמה לכל 15 סניפי קארטה־דו במזכירות הראשית. טל: 03-908150.

